

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 182/01	Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-301/02 P, Carmine Salvatore Tralli mod Den Europæiske Centralbank (Appel — ansatte i Den Europæiske Centralbank — ansættelse — forlængelse af prøvetiden — afskedigelse i prøvetiden)	1
2005/C 182/02	Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-394/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 93/38/EØF — offentlige kontrakter inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — kontrakt om bygning af et transportbåndssystem til Megalopolis' termiske kraftværk — manglende offentliggørelse af en bekendtgørelse — tekniske grunde — begivenhed, som ikke har kunnet forudses — yderst hastende karakter)	1
2005/C 182/03	Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. maj 2005 i sag C-438/02, i straffesagen mod Krister Hanner (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Stockholms tingsrätt) (Artikel 28 EF, 31 EF, 43 EF og 86, stk. 2, EF — markedsføring af lægemidler — detailhandlers etablering — statsligt monopol på detailhandel med lægemidler — virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse)	2
2005/C 182/04	Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. juni 2005 i sag C-17/03, Vereniging voor Energie, Milieu en Water, m.fl. mod Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) (Det indre marked for elektricitet — privilegeret adgang til nettet for grænseoverskridende elektricitetstransmission — virksomhed, som tidligere har udført tjenesteydelser af almen interesse — langfristede aftaler indgået inden liberaliseringen af markedet — direktiv 96/92/EF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet)	2
2005/C 182/05	Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-20/03, straffesag mod Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden og Anthony De Jong (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge) (»Frie varebevægelser — artikel 28 EF — foranstaltninger med tilsvarende virkning — salg uden fast forretningssted — indgåelse af tidsskriftsabonnementer — forudgående tilladelse«)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/06	Domstolens dom (Store Afdeling) af 31. maj 2005 i sag C-53/03, Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) m.fl. mod GlaxoSmithKline plc. m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Epitropi Antagonismou) (Formaliteten — begrebet en national ret — misbrug af dominerende stilling — nægtelse af at forsyne grossister med lægemidler — parallelhandel)	3
2005/C 182/07	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-83/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — anlæggelse af en havn for turister i Fossacesia)	4
2005/C 182/08	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-112/03, Société financière et industrielle du Peloux mod Axa Belgium m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Grenoble) (Bruxelles-konventionen — kompetence i forsikringsager — værnetingsaftale indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver med hjemsted i samme kontraherende stat — håndhævelse af en værnetingsklausul over for den sikrede i henhold til forsikringsaftalen, der ikke har underskrevet denne klausul — sikret i henhold til aftalen med bopæl i en anden kontraherende stat)	4
2005/C 182/09	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-136/03, Georg Dörr mod Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, og Únal mod Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg. (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) (Fri bevægelighed for personer — offentlig orden — direktiv 64/221/EØF — artikel 8 og 9 — opholdsforbud og beslutninger om udvisning for straffelovsovertrædelser — retsmiddel, som kun vedrører lovligheden af den foranstaltning, der bringer den pågældendes ophold til ophør — søgsmålet uden opsættende virkning — ret til at gøre hensigtsmæssighedsbetragtninger gældende over for en myndighed, der skal afgive udtalelse — associeringsaftale EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 6, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80)	5
2005/C 182/10	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-212/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — foranstaltninger med tilsvarende virkning — procedure for forudgående tilladelse til personlig indførsel af lægemidler — humanmedicinske lægemidler — homøopatiske lægemidler)	5
2005/C 182/11	Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. maj 2005 i sag C-244/03, Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Kosmetiske midler — dyreforsøg — direktiv 2003/15/EF — delvis annullation — artikel 1, nr. 2 — uadskillelighed — afvisning)	6
2005/C 182/12	Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-266/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Størhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — en medlemsstats forhandling, indgåelse, ratifikation og ikraftsættelse af bilaterale aftaler — godstransport og personbefordring ad indre vandveje — Fællesskabets eksterne kompetence — artikel 10 EF — forordning (EØF) nr. 3921/91 og (EF) nr. 1356/96)	6
2005/C 182/13	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-278/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af lærere i det italienske offentlige skolevæsen — manglende eller utilstrækkelig hensyntagen til erhvervs erfaring opnået i andre medlemsstater — artikel 39 EF — artikel 3 i forordning nr. 1612/68/EØF)	7
2005/C 182/14	Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-283/03, A.H. Kuipers mod Productschap Zuivel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van beroep voor het bedrijfsleven) (Fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — forordning (EØF) nr. 804/68 — national ordning, hvorefter mejerierne foretager fradrag i den pris, som skal betales til opdrættere af malkekøer, eller udbetaler tillæg til disse på grundlag af den leverede mælks kvalitet — uforenelighed)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/15	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-315/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Huhtamaki Dourdan SA (Voldgiftsklausul — tilbagebetaling af forskud udbetalt i forbindelse med gennemførelsen af en forskningskontrakt — manglende dokumentation for en del af udgifterne)	8
2005/C 182/16	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-332/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — fiskeri — bevarelse og forvaltning af ressourcerne — forordning (EØF) nr. 3760/92 og (EØF) nr. 2847/93 — kontrolforanstaltninger over for fiskeriet)	8
2005/C 182/17	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-347/03, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia og Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) mod Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Eksterne forbindelser — aftalen EF-Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser — beskyttelse i Fællesskabet af en betegnelse for visse vine med oprindelse i Ungarn — den geografiske angivelse »Tokaj« — brevvexling — mulighed for at anvende udtrykket »Tocai« i betegnelsen »Tocai friulano« eller »Tocai italico« til betegnelse og præsentation af visse italienske vine, navnlig kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder («k.v.b.d.») i en overgangsperiode, som udløber den 31. marts 2007 — muligheden herfor udelukket efter overgangsperiodens udløb — gyldighed — hjemmel — artikel 113 EF — folkeretlige principper vedrørende traktater — TRIPs-aftalens artikel 22-24 — beskyttelse af grundlæggende rettigheder — ejendomsretten)	9
2005/C 182/18	Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-409/03, Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland) (Eksportrestitutions — oksekød — særlig nødslagtning — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 13 — sund og sædvanlig handelskvalitet — produkter, der kan afsættes på normale betingelser)	10
2005/C 182/19	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-415/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Statsstøtte — forpligtelse til tilbagesøgning — absolut umulighed — foreligger ikke)	10
2005/C 182/20	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-444/03, Meta Fackler KG mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel indgivet af Verwaltungsgericht Berlin) (Humanmedicinske lægemidler — homøopatiske lægemidler — national bestemmelse, der udelukker et lægemiddel, der er sammensat af kendte homøopatiske bestanddele, fra den særlige, forenkede registreringsordning, når lægemidlets anvendelse som homøopatisk lægemiddel ikke er almindelig kendt)	11
2005/C 182/21	Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. maj 2005 i sag C-452/03, RAL (Channel Islands) Ltd m.fl. mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division) (Moms — sjette direktiv — artikel 9, stk. 1 og 2 — spilleautomater — virksomhed inden for underholdning eller lignende — tjenesteyder, der er etableret uden for Fællesskabets område — bestemmelse af leveringsstedet for tjenesteydelsen)	11
2005/C 182/22	Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-478/03, Celtec Ltd mod John Astley m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of Lords) (Direktiv 77/187/EØF — artikel 3, stk. 1 — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder — overdragerens rettigheder og forpligtelser i henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som bestod på tidspunktet for overførslen — begrebet »tidspunktet for overførslen«)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/23	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-498/03, Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London) (»Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h) — afgiftsfritagne transaktioner — ydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring — ydelser med nær tilknytning til beskyttelse af børn og unge — ydelser, som præsteres af andre organer end offentligretlige, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter — virksomhed, der drives med gevinst for øje — begrebet almennyttig karakter«)	12
2005/C 182/24	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-536/03, António Jorge Lda mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo) (Moms — sjette momsdirektivs artikel 19 — fradrag af indgående moms — virksomhed vedrørende fast ejendom — goder og ydelser, der benyttes til såvel afgiftspligtige som afgiftsfritagne transaktioner — pro rata-fradrag)	13
2005/C 182/25	Domstolens dom (Store Afdeling) af 7. juni 2005 i sag C-543/03, Christine Dodl og Petra Oberholzenzer mod Tiroler Gebietskrankenkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Innsbruck) (Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 — familiedydelser — børnepasningsydelse — ret til ydelser af samme art i beskæftigelsesmedlemsstaten og i bopælsmedlemsstaten)	13
2005/C 182/26	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-15/04, Koppensteiner GmbH mod Bundesimmobiliengesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — beslutning om tilbagekaldelse af et udbud efter åbning af buddene — domstolsprøvelse — rækkevidde — effektivitetsprincippet)	14
2005/C 182/27	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-43/04, Finanzamt Arnsberg mod Stadt Sundern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (»Sjette momsdirektiv — artikel 25 — fælles standardsats-ordning for landbrugere — bortforpagtning af jagt inden for rammerne af kommunal skovbrugsvirksomhed — begrebet »tjenesteydelser på landbrugsområdet«)	14
2005/C 182/28	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-68/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 2001/81/EF — luftforurenende stoffer — nationale emissionslofter)	15
2005/C 182/29	Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-77/04, Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne m.fl. mod Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (Bruxelles-konventionen — anmodning om fortolkning af artikel 6, nr. 2, og bestemmelserne i afdeling 3 i afsnit II — kompetence i forsikringsager — sag mellem forsikringsgivere om opfyldelse af en forpligtelse — samme risiko omfattet af flere forsikringer)	15
2005/C 182/30	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-89/04, Mediakabel BV mod Commissariaat voor de Media (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State) (Direktiv 89/552/EØF — artikel 1, litra a) — tv-radiospredningstjenester — anvendelsesområde — direktiv 98/34/EF — artikel 1, nr. 2 — tjenester i informationssamfundet — anvendelsesområde)	16
2005/C 182/31	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-249/04, José Allard mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau) (»EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF) — forordning (EØF) nr. 1408/71 — selvstændige erhvervsdrivende, der udøver deres virksomhed på to medlemsstaters område og er bosatte i en af medlemsstaterne — krav om et tilpasningsbidrag — beregningsgrundlag«)	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/32	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-287/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige (Traktatbrud — direktiv 93/104/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	17
2005/C 182/33	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. juni 2005 i sag C-454/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2001/55/EØF — midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	18
2005/C 182/34	Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 28. februar 2005 i sag C-260/02 P, Michael Becker mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — invalidepension — ansøgning om indledning af proceduren for tilkendelse af invalidepension under en periode med tjenestefrihed af personlige årsager — appellen delvist afvist og delvist forkastet)	18
2005/C 182/35	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 26. maj 2005 i sag C-297/03, Sozialhilfverband Rohrbach mod Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — direktiv 2001/03/EF — overførsel af virksomheder — mulighed for at gøre et direktiv gældende over for en privat — arbejdstagerens indsigelse mod overførsel af hans kontrakt til erhververen)	19
2005/C 182/36	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 15. marts 2005 i sag C-553/05 P: Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Helleniske Republik (Appel — statsstøtte — annullationssøgsmål — procesreglementets artikel 119)	19
2005/C 182/37	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 26. april 2005 i sag C-149/04, Ugo Fava mod Comune di Carrara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (Afgift, der opkræves på marmor, der udvindes på en kommunes område, som følge af, at marmoret transporteres ud over kommunegrænsen — procesreglementets artikel 92, stk. 1, og artikel 104, stk. 3 — delvis afvisning — spørgsmål, der er identisk med et spørgsmål, Domstolen allerede har afgjort)	20
2005/C 182/38	Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 7. april 2005 i sag C-160/04 P, Gustaaf Van Dyck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tjenestemænd — forfremmelseslister — akt, der indeholder et klagepunkt — forberedende akter)	20
2005/C 182/39	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 10. marts 2005 i sag C-178/04, Franz Marhold mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — arbejdstagere — tjenestemænd, som arbejder for arbejdsgivere i den nationale offentlige sektor — universitetsprofessor — tildeling af årligt løntillæg)	21
2005/C 182/40	Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 22. februar 2005 i sag C-480/04, straffesagen mod Antonello D'Antonio (Præjudiciel forelæggelse — afvisning)	21
2005/C 182/41	Sag C-128/05: Sag anlagt den 18. marts 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	21
2005/C 182/42	Sag C-183/05: Sag anlagt den 22. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	22
2005/C 182/43	Sag C-185/05: Sag anlagt den 26. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/44	Sag C-192/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse, truffet den 22. april 2005 af Centrale Raad van Beroep i sagen K. Tas-Hagen og R.A. Tas mod Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad	24
2005/C 182/45	Sag C-194/05: Sag anlagt den 2. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	24
2005/C 182/46	Sag C-195/05: Sag anlagt den 2. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	25
2005/C 182/47	Sag C-196/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. februar 2005 af Finanzgericht München i sagen Sachsenmilch AG mod Oberfinanzdirektion Nürnberg	25
2005/C 182/48	Sag C-198/05: Sag anlagt den 4. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	26
2005/C 182/49	Sag C-199/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. april 2005 af Cour d'Appel de Bruxelles i sagen Europa-Kommissionen mod État belge	26
2005/C 182/50	Sag C-201/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. marts 2005 af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division i sagen Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue	27
2005/C 182/51	Sag C-203/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. maj 2005 af Special Commissioners i sagen Vodafone 2 mod Her Majesty's Revenue and Customs	29
2005/C 182/52	Sag C-205/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. april 2005 af tribunale des affaires de sécurité sociale de Longwy i sagen Fabien Nemeč mod Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est	30
2005/C 182/53	Sag C-207/05: Sag anlagt den 11. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	30
2005/C 182/54	Sag C-214/05 P: Appel iværksat den 17. maj 2005 af Sergio Rossi SpA til prøvelse af dom afsagt den 1. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-169/03, Sergio Rossi SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	31
2005/C 182/55	Sag C-218/05: Sag anlagt den 17. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	31
2005/C 182/56	Sag C-219/05: Sag anlagt den 18. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	32
2005/C 182/57	Sag C-227/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. maj 2005 af Bayerisches Verwaltungsgericht München i sagen Daniel Halbritter mod Freistaat Bayern	32
2005/C 182/58	Sag C-230/05 P: Appel iværksat den 26. maj 2005 af L til prøvelse af dom afsagt den 9. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-254/02, L mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	33
2005/C 182/59	Slettelse af sag C-384/03	33
2005/C 182/60	Slettelse af sag C-440/03	33

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/61	Slettelse af sag C-51/04	34
2005/C 182/62	Slettelse af sag C-54/04	34
2005/C 182/63	Slettelse af sag C-457/04	34
2005/C 182/64	Slettelse af sag C-474/04	34
RETTEEN I FØRSTE INSTANS		
2005/C 182/65	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. maj 2005 i sag T-352/02, Creative Technology Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om PC WORKS som EF-ordmærke — ældre nationalt figurmærke W WORK PRO — registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)	35
2005/C 182/66	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 25. maj 2005 i sag T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om SPA-FINDERS som EF-ordmærke — de ældre nationale ordmærker SPA og LES THERMES DE SPA — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)	35
2005/C 182/67	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 22. april 2005 i sag T-399/03, Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — erhvervs sygdom — ansøgning om anerkendelse af en forværring — opfyldelse af en af Retten afsagt dom — retlig kvalifikation af en skrivelse fra Kommissionen — annullationssøgsmål — afvisning)	36
2005/C 182/68	Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. februar 2005 i sag T-445/04, Energy Technologies ET SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EF-varemærker — repræsentation ved en advokat — åbenbart afvisningsgrundlag)	36
2005/C 182/69	Sag T-138/05: Sag anlagt den 23. marts 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Impetus Consultants	36
2005/C 182/70	Sag T-167/05: Sag anlagt den 25. april 2005 af Grether AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	37
2005/C 182/71	Sag T-171/05: Sag anlagt den 2. maj 2005 af Bart Nijs mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber	38
2005/C 182/72	Sag T-173/05: Sag anlagt den 27. april 2005 af Martine Heus mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	39
2005/C 182/73	Sag T-180/05: Sag anlagt den 28. april 2005 af Pia Landgren mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	39
2005/C 182/74	Sag T-184/05: Sag anlagt den 4. maj 2005 af Dypna Mc Sweeney og Pauline Armstrong mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2005/C 182/75	Sag T-188/05: Sag anlagt den 2. maj 2005 af Joël De Bry mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	40
2005/C 182/76	Sag T-189/05: Sag anlagt den 4. maj 2005 af Usinor mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	40
2005/C 182/77	Sag T-191/05: Sag anlagt den 10. maj 2005 af Viviane Le Maire mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 182/78	Sag T-198/05: Sag anlagt den 13. maj 2005 af Mebrom NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	41
2005/C 182/79	Sag T-210/05: Sag anlagt den 19. maj 2005 af Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	42
2005/C 182/80	Sag T-211/05: Sag anlagt den 26. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	43
2005/C 182/81	Sag T-216/05: Sag anlagt den 31. maj 2005 af Mebrom NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	44
2005/C 182/82	Sag T-218/05: Sag anlagt den 7. juni 2005 af Bustec Ireland Limited Partnership mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	44
2005/C 182/83	Slettelse af sag T-347/04	45
2005/C 182/84	Slettelse af sag T-453/04	45
2005/C 182/85	Slettelse af sag T-14/05	45
2005/C 182/86	Slettelse af sag T-122/05	45
<hr/>		
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oplysninger</i>	
2005/C 182/87	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 171 af 9.7.2005	46

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-301/02 P, Carmine Salvatore Tralli mod Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾

(Appel — ansatte i Den Europæiske Centralbank — ansættelse — forlængelse af prøvetiden — afskedigelse i prøvetiden)

(2005/C 182/01)

(Processprog: tysk)

I sag C-301/02 P, angående appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, iværksat den 26. august 2002, Carmine Salvatore Tralli, ved Rechtsanwalt N. Pflüger, den anden part i appelsagen var Den Europæiske Centralbank (befuldmægtigede: V. Saintot og Benisch, bistået af Rechtsanwalt B. Wägenbaur), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, samt dommerne A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), S. von Bahr og K. Schiemann; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Carmine Salvatore Tralli betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 289 af 23.11.2002.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-394/02, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 93/38/EØF — offentlige kontrakter inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation — kontrakt om bygning af et transportbåndssystem til Megalopolis' termiske kraftværk — manglende offentliggørelse af en bekendtgørelse — tekniske grunde — begivenhed, som ikke har kunnet forudses — yderst hastende karakter)

(2005/C 182/02)

(Processprog: græsk)

I sag C-394/02, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 8. november 2002, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Nolin og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede, mod Den Helleniske Republik ved P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki og S. Chala, som befuldmægtigede, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann (refererende dommer), og dommerne K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, som ændret ved direktiv 98/4/EF, navnlig direktivets artikel 20, stk. 1, og artikel 21, idet Dimosa Epicheirisi Ilektrismoy har tildelt kontrakten om bygning af et transportbåndssystem til Megalopolis' termiske kraftværk gennem et udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en bekendtgørelse.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 7. juni 2005

i sag C-17/03, **Vereniging voor Energie, Milieu en Water, m.fl. mod Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven)** ⁽¹⁾

(Det indre marked for elektricitet — privilegeret adgang til nettet for grænseoverskridende elektricitetstransmission — virksomhed, som tidligere har udført tjenesteydelser af almen interesse — langfristede aftaler indgået inden liberaliseringen af markedet — direktiv 96/92/EF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet)

(2005/C 182/04)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-17/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 13. november 2002, indgået til Domstolen den 16. januar 2003, i sagen: Vereniging voor Energie, Milieu en Water, Amsterdam Power Exchange Spotmarket BV, Eneco NV mod Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie, procesdeltagere: Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, tidligere Samenwerkende ElektriciteitsProductiebedrijven NV, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af sammensat af præsidenten, V. Skouris, og afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans og A. Rosas, samt dommerne J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 7. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 7, stk. 5, og artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet omfatter ikke blot tekniske forskrifter, men finder anvendelse på enhver forbudt forskelsbehandling.
- 2) Bestemmelserne er til hinder for nationale bestemmelser, som indrømmer en virksomhed fortrinsret til kapacitet til grænseoverskridende elektricitetstransmission, uanset om disse bestemmelser er udstedt af systemoperatøren, af tilsynet med driften af nettet eller af lovgiver, når sådanne bestemmelser ikke er godkendt inden for rammerne af den procedure, som er fastsat i direktivets artikel 24.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 2.3.2003.

⁽¹⁾ EFT C af 25.1.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 31. maj 2005

i sag C-438/02, i straffesagen mod **Krister Hanner (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Stockholms tingsrätt)** ⁽¹⁾

(Artikel 28 EF, 31 EF, 43 EF og 86, stk. 2, EF — markedsføring af lægemidler — detailhandleres etablering — statsligt monopol på detailhandel med lægemidler — virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse)

(2005/C 182/03)

(Processprog: svensk)

I sag C-438/02, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Stockholms tingsrätt (Sverige), ved afgørelse af 29. november 2002, indgået til Domstolen den 4. december 2002, i straffesagen mod Krister Hanner, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann (refererende dommer), C.W.A. Timmermans og A. Rosas samt dommerne J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 31, stk. 1, EF er til hinder for en ordning, der foreskriver en eneret til detailhandel, der drives efter bestemmelser som dem, der kendetegner den i hovedsagen omtvistede ordning.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 8.2.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-20/03, straffesag mod Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden og Anthony De Jong (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge) ⁽¹⁾

(»Frie varebevægelser — artikel 28 EF — foranstaltninger med tilsvarende virkning — salg uden fast forretningssted — indgåelse af tidsskriftsabonnementer — forudgående tilladelse«)

(2005/C 182/05)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-20/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgien) ved afgørelse af 17. januar 2003, indgået til Domstolen den 21. januar 2003, i straffesagen mod Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden og Anthony De Jong, har Domstolen (Første Afdeling) sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas (refererende dommer), K. Lenaerts, S. von Bahr og K. Schiemann, generaladvokat: P. Léger, justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 28 EF er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter en medlemsstat foreskriver straf for salg uden fast forretningssted af tidsskriftsabonnementer uden forudgående tilladelse, når en sådan ordning finder anvendelse — uden at der sondres efter de pågældende varers oprindelse — på alle de berørte erhvervsdrivende, som udøver deres erhvervsvirksomhed på dens område, for så vidt som ordningen såvel retligt som faktisk påvirker afsætningen af varer med oprindelse i denne stat og varer hidrørende fra andre medlemsstater på samme måde.

Det tilkommer den forelæggende ret, på grundlag af omstændighederne i hovedsagen, at undersøge, om anvendelsen af national ret sikrer, at den nationale ordning såvel retligt som faktisk påvirker afsætningen af indenlandsk fremstillede varer og varer hidrørende fra andre medlemsstater på samme måde. Såfremt dette ikke er tilfældet, tilkommer det den forelæggende ret at fastslå, om den omhandlede ordning er begrundet i et formål af almen interesse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i Domstolens praksis, og om det afpasset efter dette formål.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 22.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 31. maj 2005

i sag C-53/03, Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) m.fl. mod GlaxoSmithKline plc. m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Epitropi Antagonismou) ⁽¹⁾

(Formaliteten — begrebet en national ret — misbrug af dominerende stilling — nægtelse af at forsyne grossister med lægemidler — parallelhandel)

(2005/C 182/06)

(Processprog: græsk)

I sag C-53/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF indgivet af Epitropi Antagonismou (Grækenland) ved beslutning af 22. januar 2003, indgået til Domstolen den 5. februar 2003, i sagen: Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) m.fl., Panellinos syllogos farmakapothikarion, Interfarm — A. Agelakos & Sia OE m.fl., K.P. Marinopoulos Anonymos Etairia emporias kai dianomis farmakeftikon proïonton m.fl. mod GlaxoSmithKline plc, GlaxoSmithKline AEVE, tidligere Glaxowellcome AEVE, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas og R. Silva de Lapuerta, samt dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, N. Colneric og S. von Bahr; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 31. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

De Europæiske Fællesskabers Domstol er ikke kompetent til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Epitropi Antagonismou ved beslutning af 22. januar 2003.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 26.4.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-83/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af projekters indvirkning på miljøet — anlæggelse af en havn for turister i Fossacesia)

(2005/C 182/07)

(Processprog: italiensk)

I sag C-83/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 26. februar 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Amorosi og A. Aresu, som befuldmægtigede, mod Den Italienske Republik ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissechet (refererende dommer) og S. von Bahr, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, idet regionen Abruzzo ikke behørigt har undersøgt, om projektet vedrørende anlæggelse af en lystbådehavn i Fossacesia (Chieti) — en projekttype optaget på den liste, der findes i bilag II til nævnte direktiv — var af en sådan karakter, at det var nødvendigt at foretage en vurdering af dets indvirkning på miljøet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-112/03, Société financière et industrielle du Peloux mod Axa Belgium m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Grenoble) ⁽¹⁾

(Bruxelles-konventionen — kompetence i forsikringsager — værnetingsaftale indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver med hjemsted i samme kontraherende stat — håndhævelse af en værnetingsklausul over for den sikrede i henhold til forsikringsaftalen, der ikke har underskrevet denne klausul — sikret i henhold til aftalen med bopæl i en anden kontraherende stat)

(2005/C 182/08)

(Processprog: fransk)

I sag C-112/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, indgivet af Cour d'appel de Grenoble (Frankrig), ved afgørelse af 20. februar 2003, indgået til Domstolen den 13 marts 2003, i sagen: Société financière et industrielle du Peloux mod Axa Belgium m.fl., Gerling Konzern Belgique SA, Établissements Bernard Laiterie du Chatelard, Calland Réalisations SARL, Joseph Calland, Maurice Picard, Abeille Assurances Cie, Mutuelles du Mans SA, SMABTP, Axa Corporate Solutions Assurance SA, Zurich International France SA har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

En værnetingsklausul indgået i overensstemmelse med artikel 12, nr. 3, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse, ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 29. november 1996 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse, kan ikke gøres gældende over for den begunstigede i henhold til en forsikringsaftale, som ikke udtrykkeligt har underskrevet denne klausul, og som har sin bopæl i en anden kontraherende stat end forsikringstageren og forsikringsgiveren.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 10.5.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-136/03, Georg Dörr mod Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, og Ünal mod Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg. (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof) ⁽¹⁾

(Fri bevægelighed for personer — offentlig orden — direktiv 64/221/EØF — artikel 8 og 9 — opholdsforbud og beslutninger om udvisning for straffelovsovertrædelser — retsmiddel, som kun vedrører lovligheden af den foranstaltning, der bringer den pågældendes ophold til ophør — søgsmålet uden opsættende virkning — ret til at gøre hensigtsmæssighedsbetragtninger gældende over for en myndighed, der skal afgive udtalelse — associeringsaftale EØF-Tyrkiet — arbejdskraftens frie bevægelighed — artikel 6, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80)

(2005/C 182/09)

(Processprog: tysk)

I sag C-136/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) ved afgørelse af 18. marts 2003, indgået til Domstolen den 26. marts 2003, i sagerne: Georg Dörr mod Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, og Ibrahim Ünal mod Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Múgica Arzamendi, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 64/221/EØF af 25. februar 1964 om samordning af de særlige foranstaltninger, som gælder for udlændinge med hensyn til rejse og ophold, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed, skal fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats bestemmelser, hvorefter de retsmidler, der er rettet mod en beslutning om udvisning af en anden medlemsstats statsborger, ikke har opsættende virkning, og hvorefter beslutningen om udvisning i forbindelse med undersøgelsen af disse retsmidler kun kan gøres til genstand for en bedømmelse af lovligheden, for så vidt som der ikke er oprettet en kompetent myndighed i nævnte bestemmelses forstand.
- 2) De proceduremæssige garantier i artikel 8 og 9 i direktiv 64/221 finder anvendelse på tyrkiske statsborgere, hvis retsstilling er fast-

lagt ved artikel 6 eller 7 i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-212/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — foranstaltninger med tilsvarende virkning — procedure for forudgående tilladelse til personlig indførsel af lægemidler — humanmedicinske lægemidler — homøopatiske lægemidler)

(2005/C 182/10)

(Processprog: fransk)

I sag C-212/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 15. maj 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og B. Stromsky, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg, mod Den Franske Republik ved G. de Bergues og C. Bergeot-Nunes og R. Loosli-Surrans, som befuldmægtigede, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne C. Gulmann (refererende dommer), R. Schintgen, J. Makarczyk og J. Klučka; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær Múgica Arzamendi, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den anvender:
 - en procedure med forudgående tilladelse til personlig indførsel, der ikke foretages ved personlig transport, af lægemidler, der ordineres i Frankrig efter gældende regler, og som er godkendt efter Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om lægemidler, som ændret ved Rådets direktiv 93/39/EØF af 14. juni 1993, såvel i Frankrig som i den medlemsstat, hvor de er købt

— en procedure med forudgående tilladelse til personlig indførsel, der ikke foretages ved personlig transport, af homøopatiske lægemidler, der ordineres i Frankrig efter gældende regler, og som er registreret i en medlemsstat efter Rådets direktiv 92/73/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 65/65/EØF og 75/319/EØF om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske præparater, og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske lægemidler, og

— en uforholdsmæssig procedure med forudgående tilladelse til personlig indførsel, der ikke foretages ved personlig transport, af lægemidler, der ordineres i Frankrig efter gældende regler, og som ikke er godkendt i denne medlemsstat, men alene i den medlemsstat, hvor de er købt.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 158 af 5.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 24. maj 2005

i sag C-244/03, Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Kosmetiske midler — dyreforsøg — direktiv 2003/15/EF — delvis annullation — artikel 1, nr. 2 — uadskillelighed — afvisning)

(2005/C 182/11)

(Processprog: fransk)

I sag C-244/03, angående et annullationssøgsmaal i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 3. juni 2003, Den Franske Republik (befuldmægtigede: først ved F. Alabrune, C. Lemaire og G. de Bergues, derefter ved sidstnævnte og J.-L. Florent og D. Petrausch) mod Europa-Parlamentet, (befuldmægtigede: først ved J.L. Rufas Quintana og M. Moore, derefter ved sidstnævnte og K. Bradley), Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: J.-P. Jacqué og M.C. Giorgi Fort), har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann og C.W.A. Timmermans, samt dommerne C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schiemann (refererende dommer), J. Makarczyk, P. Kūris, U. Lōhms, E. Levits og A. Ó Caoimh; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 24. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 19.7.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-266/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (¹)

(Traktatbrud — en medlemsstats forhandling, indgåelse, ratifikation og ikraftsættelse af bilaterale aftaler — godstransport og personbefordring ad indre vandveje — Fællesskabets eksterne kompetence — artikel 10 EF — forordning (EØF) nr. 3921/91 og (EF) nr. 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Processprog: fransk)

I sag C-266/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 18. juni 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved C. Schmidt og W. Wils, som befuldmægtigede, mod Storhertugdømmet Luxembourg ved S. Schreiner, som befuldmægtiget, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), K. Lenaerts, S. von Bahr og K. Schiemann; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 10 EF, idet det uden at have samarbejdet eller rådført sig med Kommissionen har forhandlet, indgået, ratificeret og ikraftsat

— aftalen mellem Storhertugdømmet Luxembourgs regering og Den Tjekkosllovakiske Republiks regering om transport ad indre vandveje, undertegnet i Luxembourg den 30. december 1992

— aftalen mellem Storhertugdømmet Luxembourgs regering og Rumæniens regering om transport ad indre vandveje, undertegnet i Bukarest den 10. november 1993, og

— aftalen mellem Storhertugdømmet Luxembourgs regering og Republikken Polens regering om indlandsskibsfart, undertegnet i Luxembourg den 9. marts 1994.

2) I øvrigt frifindes Storhertugdømmet Luxembourg.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Storhertugdømmet Luxembourg bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 6.9.2003.

(¹) EUT C 200 af 23.8.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-278/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(Traktatbrud — arbejdskraftens frie bevægelighed — udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af lærere i det italienske offentlige skolevæsen — manglende eller utilstrækkelig hensyntagen til erhvervs erfaring opnået i andre medlemsstater — artikel 39 EF — artikel 3 i forordning nr. 1612/68/EØF)

(2005/C 182/13)

(Processprog: italiensk)

I sag C-278/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 26. juni 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M.-J. Junczy, som befuldmægtiget, mod Den Italienske Republik ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. De Bellis, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, idet den i forbindelse med fællesskabsborgeres adgang til udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af lærere i det italienske offentlige skolevæsen ikke tager hensyn til, eller i det mindste ikke på samme måde tager hensyn til erhvervs erfaring opnået af disse borgere ved undervisnings erfaring, alt efter om denne erfaring er opnået inden for landets grænser eller i andre medlemsstater.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-283/03, A.H. Kuipers mod Productschap Zuivel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van beroep voor het bedrijfsleven) (¹)

(Fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — forordning (EØF) nr. 804/68 — national ordning, hvorefter mejerierne foretager fradrag i den pris, som skal betales til opdrættere af malkekøer, eller udbetaler tillæg til disse på grundlag af den leverede mælks kvalitet — uforenelighed)

(2005/C 182/14)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-283/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 27. juni 2003, indgået til Domstolen den 30. juni 2003, i sagen A.H. Kuipers mod Productschap Zuivel, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, J.N. Cunha Rodrigues, K. Schieman (refererende dommer) og M. Ilešič; generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Det fælles prissystem, på hvilket den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter — der er indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1538/95 af 29. juni 1995 — er baseret, er til hinder for at medlemsstaterne ensidigt vedtager bestemmelser, der griber ind i den prisdannelse mekanisme, som på samme produktionstrin er fastsat i den fælles ordning. Dette er tilfældet for et nationalt system som det i hovedsagen omtvistede, der, uanset dets påståede eller faktiske formål, indfører en mekanisme i medfør af hvilken:

— mejerierne for det første skal indeholde fradrag i prisen for den leverede mælk, når denne ikke opfylder bestemte kvalitetskrav, og

— det beløb, der i en given periode er indeholdt af samtlige mejerier, slås sammen, inden det, efter eventuelle finansielle overførsler mejerierne imellem, bliver omfordelt i form af tillæg på identiske beløb, der udbetales af hvert mejeri pr. 100 kg mælk, der er leveret i den førnævnte periode til de opdrættere af malkekøer, der har leveret mælk, som opfylder kvalitetskravene.

(¹) EUT C 213 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-315/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Huhtamaki Dourdan SA (¹)

(Voldgiftsklausul — tilbagebetaling af forskud udbetalt i forbindelse med gennemførelsen af en forskningskontrakt — manglende dokumentation for en del af udgifterne)

(2005/C 182/15)

(Processprog: fransk)

I sag C-315/03, angående et søgsmål i henhold til artikel 238 EF, anlagt den 23. juli 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: C. Giolito) mod Huhtamaki Dourdan SA, Dourdan (Frankrig) (befuldmægtigede: avocats F. Puel og L. François-Martin), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer) og S. von Bahr; generaladvokat: L. M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Huhtamaki Dourdan SA betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et beløb på 151 533,47 EUR svarende til det skyldige beløb ved tilbagebetaling af en del af det forskud, som er udbetalt til selskabet i forbindelse med kontrakt nr. BRST-CT 98 5422, samt 23 583,63 EUR i renter, der var forfaldne på datoen for denne dom. Huhtamaki Dourdan SA betaler ligeledes Kommissionen renter med 4,81 % af det skyldige beløb, der skal tilbagebetales fra dagen efter dommens afsigelse og til fuld betaling sker.

2. Huhtamaki Dourdan SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-332/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (¹)

(Traktatbrud — fiskeri — bevarelse og forvaltning af ressourcerne — forordning (EØF) nr. 3760/92 og (EØF) nr. 2847/93 — kontrolforanstaltninger over for fiskeriet)

(2005/C 182/16)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-332/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 29. juli 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: T. van Rijn og A.-M. Alves Vieira) mod Den Portugisiske Republik (befuldmægtigede: L. Fernandes og M.J. Policarpo), har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Idet Den Portugisiske Republik for fangstårene 1994-1996 har undladt:*

- at vedtage passende gennemførelsesbestemmelser om udnyttelse af de kvoter, som Den Portugisiske Republik var blevet tildelt,
- at overholde fællesskabslovgivningen om beskyttelse af fiskeresourcerne gennem en tilstrækkelig kontrol af fiskeriet, adækvate inspektioner af fiskerflåden samt kontrol af landinger og af fangstregisteret,

- at forbyde fiskeri fra både, som fører dens flag eller som er indregistreret i Portugal, når den tildelte kvote var anset for udtømt, og idet den først endelig har forbudt fiskeri, når kvoten allerede klart var blevet overskredet,
- at sikre en effektiv anvendelse af et system for gyldighedskontrol, som særligt omfatter sammenholdelse og kontrol af oplysningerne gennem en database,

har den for årene 1994, 1995 og 1996 tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til forvaltning og kontrol med fiskekvoterne i henhold til artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur, samt artikel 2, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 21, stk. 1 og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik.

- 2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.
- 3) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 135 af 7.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-347/03, Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia og Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) mod Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale amministrativo regionale del Lazio (¹))

(Eksterne forbindelser — aftalen EF-Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser — beskyttelse i Fællesskabet af en betegnelse for visse vine med oprindelse i Ungarn — den geografiske angivelse »Tokaj« — brevveksling — mulighed for at anvende udtrykket »Tocai« i betegnelsen »Tocai friulano« eller »Tocai italico« til betegnelse og præsentation af visse italienske vine, navnlig kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder (»k.v.b.d.«) i en overgangsperiode, som udløber den 31. marts 2007 — muligheden herfor udelukket efter overgangsperiodens udløb — gyldighed — hjemmel — artikel 113 EF — folkeretlige principper vedrørende traktater — TRIPs-aftalens artikel 22-24 — beskyttelse af grundlæggende rettigheder — ejendomsretten)

(2005/C 182/17)

(Processprog: italiensk)

I sag C-347/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunale

amministrativo regionale del Lazio (Italien) ved afgørelse af 9. juni 2003, indgået til Domstolen den 7. august 2003, i sagen Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia og Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) mod Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, procesdeltager: Regione Veneto, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis og J. Klučka; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europaaf-talen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side udgør ikke retsgrundlaget for Rådets afgørelse 93/724/EF af 23. november 1993 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser.
- 2) Artikel 133 EF, hvortil der henvises i præambelen til afgørelse 93/724, udgør et egnet retsgrundlag for Fællesskabet til på egen hånd at indgå aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser.
- 3) Forbuddet mod at anvende betegnelsen »Tocai« i Italien efter den 31. marts 2007, som er fastsat i brevvekslingen vedrørende artikel 4 i aftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Republikken Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser, strider ikke mod de bestemmelser om enslydende angivelser, som er fastsat i aftalens artikel 4, stk. 5.
- 4) Den fælles erklæring vedrørende artikel 4, stk. 5, i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser, hvori de kontraherende parter med hensyn til aftalens artikel 4, stk. 5, litra a), i erklæringens første afsnit noterede sig, at de på forhandlingstidspunktet ikke havde kendskab til særlige tilfælde, for hvilke nævnte bestemmelser kunne finde anvendelse, udgør ikke en klart fejlagtig opfattelse af de faktiske forhold.
- 5) Artikel 22-24 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, som er indeholdt i bilag I C til aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, som blev godkendt på Fællesskabets vegne for så vidt angår de områder, der henhører under dettes kompetence, ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994, skal fortolkes således, at hvad angår et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, hvor en geografisk betegnelse fra et tredjeland er enslydende med en betegnelse, som angiver navnet på en druesort, der anvendes til betegnelse og præsentation af visse fællesskabsvine, der er fremstillet på grundlag heraf, kræver disse bestemmelser ikke, at betegnelsen fortsat kan anvendes i fremtiden, selv om den både er blevet anvendt i fortiden af de pågældende producenter i god tro eller i mindst ti år før den 15. april 1994, og selv om den klart angiver landet, regionen eller området, som den beskyttede vin hidrører fra, således at forbrugere ikke vildledes.

6) Ejendomsretten er ikke til hinder for det forbud for visse erhvervsdrivende i den selvstyrende region Friuli-Venezia Giulia (Italien) mod at anvende udtrykket »Tocai« i betegnelsen »Tocai friulano« eller »Tocai italico« til betegnelse og præsentation af visse italienske kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder efter overgangsperiodens udløb den 31. marts 2007, som er fastsat i brevvekslingen vedrørende artikel 4 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Ungarn om gensidig beskyttelse af og kontrol med vinbetegnelser, der er indeholdt i bilaget til denne aftale, men ikke fremgår af aftalen.

(¹) EUT C 264 af 1.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-409/03, Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof (Tyskland) (¹))

(Eksportrestitutioner — oksekød — særlig nødslagtning — forordning (EØF) nr. 3665/87 — artikel 13 — sund og sædvanlig handelskvalitet — produkter, der kan afsættes på normale betingelser)

(2005/C 182/18)

(Processprog: tysk)

I sag C-409/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved kendelse af 15. juli 2003, indgået til Domstolen den 1. oktober 2003, i sagen Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schieman og E. Juhász (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter skal fortolkes således, at kød, som opfylder sundhedskravene, men hvis afsætning med henblik på konsum i Fællesskabet ved de fællesskabsretlige bestemmelser er begrænset til det lokale marked, fordi kødet stammer fra dyr, der er

blevet slagtet ved en særlig nødslagtning, ikke kan betragtes som værende af »sund og sædvanlig handelskvalitet«, hvilket er en nødvendig betingelse for tildelingen af eksportrestitutioner.

(¹) EFT C 275 af 15.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-415/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Statsstøtte — forpligtelse til tilbagesøgning — absolut umulighed — foreligger ikke)

(2005/C 182/19)

(Processprog: græsk)

I sag C-415/03, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 88, stk. 2, EF, anlagt den 25. september 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Triantafyllou og J. Buendía Sierra) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: A. Samoni-Rantou, P. Mylonopoulos, F. Spathopoulos og P. Anestis) har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), R. Schintgen, G. Arestis og J. Klucka; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Kommissionens beslutning 2003/372/EF af 11. december 2002 om støtte fra den græske stat til Olympic Airways, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge det støttebeløb, som blev fundet retsstridigt og uforeneligt med fællesmarkedet — bortset fra bidragene til den nationale socialsikringsinstitution — i henhold til beslutningens artikel 3.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-444/03, Meta Fackler KG mod Forbundsrepublikken Tyskland (anmodning om præjudiciel indgivet af Verwaltungsgericht Berlin) ⁽¹⁾

(Humanmedicinske lægemidler — homøopatiske lægemidler — national bestemmelse, der udelukker et lægemiddel, der er sammensat af kendte homøopatiske bestanddele, fra den særlige, forenklede registreringsordning, når lægemidlets anvendelse som homøopatisk lægemiddel ikke er almindelig kendt)

(2005/C 182/20)

(Processprog: tysk)

I sag C-444/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) ved afgørelse af 28. august 2003, indgået til Domstolen den 21. oktober 2003, i sagen: Meta Fackler KG mod Forbundsrepublikken Tyskland, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (refererende dommer), P. Küris og J. Klučka; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: fuldmægtig K. Sztranc, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 14 og 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler skal fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, der udelukker et lægemiddel, der er sammensat af forskellige kendte homøopatiske bestanddele, fra den særlige, forenklede registreringsordning, når lægemidlets anvendelse som homøopatisk lægemiddel ikke er almindelig kendt.

⁽¹⁾ EUT C 21 af 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 12. maj 2005

i sag C-452/03, RAL (Channel Islands) Ltd m.fl. mod Commissioners of Customs & Excise (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division) ⁽¹⁾

(Moms — sjette direktiv — artikel 9, stk. 1 og 2 — spilleautomater — virksomhed inden for underholdning eller lignende — tjenesteyder, der er etableret uden for Fællesskabets område — bestemmelse af leveringsstedet for tjenesteydelsen)

(2005/C 182/21)

(Processprog: engelsk)

I sag C-452/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 17. oktober 2003, indgået til Domstolen den 27. oktober 2003, i sagen: RAL (Channel Islands) Ltd, RAL Ltd, RAL Services Ltd, RAL Machines Ltd mod Commissioners of Customs & Excise, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts (refererende dommer), N. Colneric, K. Schieman og E. Juhász; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 12. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Levering af tjenesteydelser, der består i at lade offentligheden mod vederlag anvende spilleautomater, der er opstillet i spillehaller, der er etableret på en medlemsstats område, skal anses for virksomhed inden for underholdning eller lignende i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 9, stk. 2, litra c), første led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, hvorfor leveringsstedet for disse tjenesteydelser er det sted, hvor tjenesteydelserne faktisk udføres.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 10.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-478/03, *Celtec Ltd mod John Astley m.fl.*
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra House of
Lords) ⁽¹⁾

*(Direktiv 77/187/EØF — artikel 3, stk. 1 — varetagelse af
arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af
virksomheder — overdragerens rettigheder og forpligtelser i
henhold til en arbejdskontrakt eller et arbejdsforhold, som
bestod på tidspunktet for overførslen — begrebet »tids-
punktet for overførslen«)*

(2005/C 182/22)

(Processprog: engelsk)

I sag C-478/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af House of Lords (Det Forenede Kongerige) ved afgørelse af 10. november 2003, indgået til Domstolen den 17. november 2003, i sagen *Celtec Ltd mod John Astley m.fl.*, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne K. Lenaerts (refererende dommer), N. Colneric, E. Juhász og E. Levits; generaladvokat: M. Poiras Maduro; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter skal fortolkes således, at tidspunktet for overførslen i denne bestemmelses forstand svarer til det tidspunkt, hvor der sker en udskiftning — overførsel fra overdrager til erhverver — af den indehaver, der er ansvarlig for driften af den overførte enhed. Dette tidspunkt er et bestemt tidspunkt, som hverken overdrageren eller erhververen kan vælge at udskyde til et andet tidspunkt.
- 2) Ved anvendelsen af nævnte bestemmelse må de arbejdskontrakter eller arbejdsforhold, der på tidspunktet for overførslen — i den ovenfor anførte forstand — bestod mellem overdrageren og arbejdstagerne i vedkommende virksomhed, anses for at være overgået fra overdrageren til erhververen på nævnte tidspunkt, uanset hvad de sidstnævnte måtte have aftalt med hensyn til overførslen.

⁽¹⁾ EFT C 21 af 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-498/03, *Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd mod Commissioners of Customs & Excise* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra VAT and Duties Tribunal, London) ⁽¹⁾

(»Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h) — afgiftsfritagne transaktioner — ydelser med nær tilknytning til social bistand og social sikring — ydelser med nær tilknytning til beskyttelse af børn og unge — ydelser, som præsteres af andre organer end offentligretlige, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter — virksomhed, der drives med gevinst for øje — begrebet almennyttig karakter«)

(2005/C 182/23)

(Processprog: engelsk)

I sag C-498/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af VAT and Duties Tribunal, London (Det Forenede Kongerige), ved afgørelse af 10. juni 2003, indgået til Domstolen den 26. november 2003, i sagen *Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd mod Commissioners of Customs & Excise*, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský og A. Ó Caoimh (refererende dommer), generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Ordet »charitable« i den engelske version af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, er et selvstændigt fællesskabsretligt begreb, der skal fortolkes under hensyntagen til samtlige sprogversioner af direktivet.
- 2) Begrebet »organer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat som foretagender af almennyttig karakter«, i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h), i sjette direktiv 77/388 udelukker ikke private virksomheder, der drives med gevinst for øje.

3) Det påhviler den nationale ret at afgøre, bl.a. i betragtning af ligebehandlingsprincippet og princippet om afgiftsneutralitet og under hensyntagen til indholdet af de pågældende tjenesteydelser samt til vilkårene for deres levering, om anerkendelsen af en privat virksomhed, der drives med gevinst for øje og derfor ikke har status som en »charity« i henhold til national ret, som et foretagende af almennyttig karakter for så vidt angår fritagelserne i artikel 13, punkt A, stk. 1, litra g) og h), i sjettede direktiv 77/388, går ud over den skønsbeføjelse, medlemsstaterne er tildelt ved denne bestemmelse med hensyn til en sådan anerkendelse.

(¹) EUT C 24.1.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-536/03, António Jorge Lda mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo) (¹)

(Moms — sjettede momsdirektivs artikel 19 — fradrag af indgående moms — virksomhed vedrørende fast ejendom — goder og ydelser, der benyttes til såvel afgiftspligtige som afgiftsfritagne transaktioner — pro rata-fradrag)

(2005/C 182/24)

(Processprog: portugisisk)

I sag C-536/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) ved afgørelse af 26. november 2003, indgået til Domstolen den 22. december 2003, i sagen: António Jorge Lda mod Fazenda Pública, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), J. Makarczyk, P. Küris og G. Arestis; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 19 i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — er til hinder for, at værdien af igangværende arbejder, der udføres af en afgiftspligtig person ved udøvelse af byggevirksomhed, medregnes i nævneren i den brøk, hvorved pro rata-satsen for fradraget fastsættes, når denne værdi ikke svarer til overdragelser af goder eller tjenesteydelser, som den afgiftspligtige person allerede har udført, eller som

har givet anledning til, at der er udfærdiget afregninger og/eller betalt afdrag.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Store Afdeling)

af 7. juni 2005

i sag C-543/03, Christine Dodl og Petra Oberhollenzer mod Tiroler Gebietskrankenkasse (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Innsbruck) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 — familieydelser — børnepasningsydelse — ret til ydelser af samme art i beskæftigelsesmedlemsstaten og i bopælsmedlemsstaten)

(2005/C 182/25)

(Processprog: tysk)

I sag C-543/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) ved afgørelse af 16. december 2003, indgået til Domstolen den 29. december 2003, i sagen Christine Dodl og Petra Oberhollenzer mod Tiroler Gebietskrankenkasse, har Domstolen (Store Afdeling), sammensat af præsidenten, V. Skouris, afdelingsformændene P. Jann, C.W.A. Timmermans og A. Rosas samt dommerne C. Gulmann, J.-P. Puisseochet, K. Schiemann (refererende dommer), J. Akarczyk, P. Küris, E. Juhász, U. Löhmus, E. Levits og A. Ó Caoimh; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær K. Sztranc, den 7. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) En person har status som »arbejdstager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001 af 5. juni 2001, såfremt den pågældende er forsikret, eventuelt blot mod en enkelt risiko, i henhold til en tvungen eller frivillig forsikring som led i en almindelig eller særlig social sikringsordning som omhandlet i samme forordnings artikel 1, litra a), uanset om der består et arbejdsforhold. Det påhviler den nationale ret at udøve den nødvendige kontrol med henblik på at fastslå, hvorvidt sagsøgerne i hovedsagen under de perioder, for hvilke de pågældende ydelser blev begæret, var omfattet af en gren af den østrigske socialsikringsordning og følgelig henhørte under begrebet »arbejdstager« som omhandlet i nævnte artikel 1, litra a).

2) Når både lovgivningen i beskæftigelsesmedlemsstaten og lovgivningen i en arbejdstagers bopælsmedlemsstat giver ret til familieydelse til det samme familiemedlem og for den samme periode, er den medlemsstat, som skal erlægge disse ydelser, i princippet i medfør af artikel 10, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002 af 27. februar 2002, beskæftigelsesmedlemsstaten.

Når imidlertid en person, som tager sig af børn, herunder særlig arbejdstagerens ægtefælle eller samlever, udøver erhvervsmæssig beskæftigelse i bopælsmedlemsstaten, skal familieydelse i henhold til artikel 10, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 574/72, som ændret ved forordning nr. 410/2002, erlægges af denne medlemsstat, uanset hvem der ifølge denne stats lovgivning er direkte berettiget til disse ydelser. I dette tilfælde suspenderes beskæftigelsesmedlemsstatens udbetaling af familieydelse med et beløb svarende til familieydelse i henhold til bopælsmedlemsstatens lovgivning.

(¹) EFT C 85 af 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-15/04, Koppensteiner GmbH mod Bundesimmobiliengesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesvergabeamt) (¹)

(Offentlige kontrakter — direktiv 89/665/EØF — klageprocedurer i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter — beslutning om tilbagekaldelse af et udbud efter åbning af buddene — domstolsprøvelse — rækkevidde — effektivitetsprincippet)

(2005/C 182/26)

(Processprog: tysk)

I sag C-15/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesvergabeamt (Østrig) ved afgørelse af 12. januar 2004, indgået til Domstolen den 19. januar 2004, i sagen Koppensteiner GmbH mod Bundesimmobiliengesellschaft mbH, har Domstolen

(Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (refererende dommer), P. Kūris og G. Arestis; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den kompetente ret er forpligtet til at undlade at anvende de nationale regler, der forhindrer den i at overholde den forpligtelse, der følger af artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler.

(¹) EUT C 85 af 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-43/04, Finanzamt Arnsberg mod Stadt Sundern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (¹)

(»Sjette momsdirektiv — artikel 25 — fælles standardsatsordning for landbrugere — bortforpagtning af jagt inden for rammerne af kommunal skovbrugsvirksomhed — begrebet »tjenesteydelser på landbrugsområdet«)

(2005/C 182/27)

(Processprog: tysk)

I sag C-43/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) ved afgørelse af 27. november 2003, indgået til Domstolen den 4. februar 2004, i sagen Finanzamt Arnsberg mod Stadt Sundern, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský og A. Ó Caoimh, generaladvokat: P. Léger, justitssekretær: R. Grass, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 25 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrund, skal fortolkes således, at den fælles standardsats-ordning for landbrugere alene finder anvendelse på levering af landbrugsprodukter og levering af tjenesteydelser på landbrugsområdet, således som disse er defineret i artikel 25, stk. 2, og at andre transaktioner udført af standardsats-landbrugere er underlagt direktivets almindelige ordning.

2) Artikel 25, stk. 2, femte led, i direktiv 77/388, sammenholdt med direktivets bilag B, skal fortolkes således, at en standardsats-landbrugers bortforpagtning af jagt ikke udgør levering af tjenesteydelser på landbrugsområdet i direktivets forstand.

(¹) EUT C 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-68/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2001/81/EF — luftforurenende stoffer — nationale emissionslofter)

(2005/C 182/28)

(Processprog: græsk)

I sag C-68/04, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 13. februar 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: G. Valero Jordana og M. Konstantinidis) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtiget: N. Dafniou), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne A. La Pergola og A. Ó. Caoimh; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/81/EF af 23. oktober 2001 om nationale emissionslofter

for visse luftforurenende stoffer, idet den ikke har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-77/04, Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne m.fl. mod Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation) (¹)

(Bruxelles-konventionen — anmodning om fortolkning af artikel 6, nr. 2, og bestemmelserne i afdeling 3 i afsnit II — kompetence i forsikringssager — sag mellem forsikringsgivere om opfyldelse af en forpligtelse — samme risiko omfattet af flere forsikringer)

(2005/C 182/29)

(Processprog: fransk)

I sag C-77/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, indgivet af Cour de cassation (France) ved afgørelse af 20. januar 2004, indgået til Domstolen den 17. februar 2004, i sagen Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne m.fl. mod Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne N. Colneric, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer), M. Ilešič og E. Levits; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig K.H. Sztanc, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) En sag mellem forsikringsgivere om opfyldelse af en forpligtelse, der støttes på, at samme risiko er omfattet af flere forsikringer, er ikke omfattet af bestemmelserne i afdeling 3 i afsnit II i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse, ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 29. november 1996 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse.
- 2) Nævnte konventions artikel 6, nr. 2, finder anvendelse på en sag om opfyldelse af en forpligtelse, der støttes på, at samme risiko er omfattet af flere forsikringer, for så vidt som der er en sammenhæng mellem den oprindelige sag og sagen om opfyldelse af en forpligtelse, der gør det muligt at fastslå, at der ikke er tale om omgåelse af værnetingsbestemmelserne.

(¹) EUT C 85 af 3.4.2004.

sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (refererende dommer), S. von Bahr og J. Malenovský; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.M. Ferreira, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Begrebet »tv-radiospredning« i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997, defineres selvstændigt i denne bestemmelse. Begrebet skal ikke defineres i modsætning til begrebet »tjeneste i informations-samfundet« som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, og omfatter således ikke nødvendigvis de tjenester, der ikke er omfattet af sidstnævnte begreb.

- 2) En tjeneste er omfattet af begrebet »tv-radiospredning« som omhandlet i artikel 1, litra a), i direktiv 89/552, som ændret ved direktiv 97/36, hvis den består i førstegangsendelse af fjernsynsprogrammer, der er bestemt for offentligheden, dvs. til et ubestemt antal potentielle tv-seere, til hvem de samme billeder transmitteres samtidig. Teknikken til udsendelse af billeder er ikke et afgørende kriterium med henblik på denne vurdering.

- 3) En tjeneste som »Filmtime«, der består i transmission af fjernsynsprogrammer, der er bestemt for offentligheden, og som ikke leveres på individuel anmodning fra en tjenestemodtager, er en tv-radiospredningstjeneste i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, litra a), i direktiv 89/552, som ændret ved direktiv 97/36. Der skal ved vurderingen af begrebet »tv-radiospredningstjeneste« tages udgangspunkt i tjenesteyderens synsvinkel. Derimod er situationen for konkurrerende tjenester til den pågældende tjeneste uden betydning for denne vurdering.

- 4) De betingelser, hvorunder leverandøren af en tjenesteydelse som »Filmtime« opfylder den pligt, der påhviler ham i medfør af artikel 4, stk. 1, i direktiv 89/552, som ændret ved direktiv 97/36, til at afsætte den største halvdel af sendetiden til transmission af europæiske programmer, er uden betydning for kvalifikationen af denne tjeneste som tv-radiospredningstjeneste.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-89/04, **Mediakabel BV mod Commissariaat voor de Media** (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State) (¹)

(Direktiv 89/552/EØF — artikel 1, litra a) — tv-radiospredningstjenester — anvendelsesområde — direktiv 98/34/EF — artikel 1, nr. 2 — tjenester i informationssamfundet — anvendelsesområde)

(2005/C 182/30)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-89/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Raad van State (Nederlandene) ved afgørelse af 18. februar 2004, indgået til Domstolen den 20. februar 2004, i sagen: **Mediakabel BV mod Commissariaat voor de Media**, har Domstolen (Tredje Afdeling),

(¹) EUT C 94 af 17.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-249/04, José Allard mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau) ⁽¹⁾

(»EF-traktatens artikel 48 og 52 (efter ændring nu artikel 39 EF og 43 EF) — forordning (EØF) nr. 1408/71 — selvstændige erhvervsdrivende, der udøver deres virksomhed på to medlemsstaters område og er bosatte i en af medlemsstaterne — krav om et tilpasningsbidrag — beregningsgrundlag«)

(2005/C 182/31)

(Processprog: fransk)

I sag C-249/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgien), ved afgørelse af 9. juni 2004, indgået til Domstolen den 11. juni 2004, i sagen José Allard mod Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, (INASTI), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, samt dommerne P. Kūris og J. Klučka (refererende dommer), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitssekretær: R. Grass, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Artikel 13 ff. i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983, indebærer, at et bidrag — som det tilpasningsbidrag, der skal erlægges i henhold til kongelig anordning nr. 289 af 31. marts 1984 — fastsættes således, at de indtægter, der er erhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor den sociale lovgivning finder anvendelse, skal medregnes i erhvervsindtægten, skønt betalingen af dette bidrag ikke giver den selvstændige erhvervsdrivende ret til nogen form for sociale ydelser eller andre ydelser fra denne stat.

2) EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) er ikke til hinder for, at et sådant bidrag, der skal erlægges i bopælsmedlemsstaten og beregnes ved medregningen af indtægter, der er

opnået i en anden medlemsstat, pålægges selvstændige erhvervsdrivende, der udøver selvstændig virksomhed i begge medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 24.7.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-287/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 93/104/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 182/32)

(Processprog: svensk)

I sag C-287/04, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 5. juli 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: L. Ström van Lier og N. Yerrel) mod Kongeriget Sverige (befuldmægtiget: A. Kruse), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne U. Løhmus og A.Ó Caoimh; generaladvokat: M. Poiars Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 26. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 6 og 8 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Kongeriget Sverige betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 11.9.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 2. juni 2005

i sag C-454/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2001/55/EØF — midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 182/33)

(Processprog: fransk)

I sag C-454/04, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 28. oktober 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. O'Reilly og A.-M. Rouchaud-Joët) mod Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: S. Schreiner), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet (refererende dommer), og dommerne A. La Pergola og A.Ó Caoimh; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 2. juni 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 18.12.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Femte Afdeling)

af 28. februar 2005

i sag C-260/02 P, Michael Becker mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Appel — tjenestemænd — invalidepension — ansøgning om indledning af proceduren for tilkendelse af invalidepension under en periode med tjenestefrihed af personlige årsager — appellen delvist afvist og delvist forkastet)

(2005/C 182/34)

(Processprog: tysk)

I sag C-260/02 P, angående appel i henhold til artikel 49 i EF-statutten for Domstolen, indgivet den 15. juli 2002, Michael Becker, tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, Luxembourg (Luxembourg), (avocat: E. Fricke), den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først P. Giusta og B. Schäfer, dernæst J.-M. Stenier og M. Bavendamm), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), og dommerne R. Schintgen og J. Makarczyk; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 28. februar 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Appellen forkastes.

2) Michael Becker betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 202 af 24.8.2002

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 26. maj 2005

i sag C-297/03, Sozialhilfeverband Rohrbach mod Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — direktiv 2001/03/EF — overførsel af virksomheder — mulighed for at gøre et direktiv gældende over for en privat — arbejdstagerens indsigelse mod overførsel af hans kontrakt til erhververen)

(2005/C 182/35)

(Processprog: tysk)

I sag C-297/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig), ved afgørelse af 4. juni 2003, indgået til Domstolen den 10. juli 2003, i sagen Sozialhilfeverband Rohrbach mod Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne N. Colneric (refererende dommer) og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 26. maj 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Et privatretligt anpartsselskab, hvor den eneste anpartshaver er en offentligretlig interkommunal socialhjælpssammenslutning, hører til de organer, over for hvilke der kan støttes ret på artikel 3, stk. 1, og artikel 1, stk. 1, litra c), første punktum, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstageres rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter.
2. Et statsligt organ, som overdrager en institution, kan ikke påberåbe sig artikel 3, stk. 1, og artikel 1, stk. 1, litra c), i direktiv 2001/23 over for en arbejdstager, med henblik på at pålægge denne at fortsætte ansættelsesforholdet hos en erhverver.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 24.7.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 15. marts 2005

i sag C-553/05 P: Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Helleniske Republik ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — annullationssøgsmål — procesreglementets artikel 119)

(2005/C 182/36)

(Processprog: engelsk)

I sag C-553/05 P, angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 30. december 2003, Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters (avocats: K. Adamantopoulos og J. Gutiérrez Gisbert), og med valgt adresse i Luxembourg, de andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmagtiget: N. Khan), Den Helleniske Republik (befuldmagtiget: V. Kontolaimos og I. Chalkias), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) og E. Juhász; generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitssekretær: R. Grass, den 15. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i forbindelse med denne sag.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

denne dato har anlagt sag eller på tilsvarende måde administrativt har fremsat krav om.

(Fjerde Afdeling)

(¹) EUT C 106 af 30.04.2004.

af 26. april 2005

i sag C-149/04, Ugo Fava mod Comune di Carrara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione) (¹)

(Afgift, der opkræves på marmor, der udvindes på en kommunes område, som følge af, at marmoret transporteres ud over kommunegrænsen — procesreglementets artikel 92, stk. 1, og artikel 104, stk. 3 — delvis afvisning — spørgsmål, der er identisk med et spørgsmål, Domstolen allerede har afgjort)

(2005/C 182/37)

(Processprog: italiensk)

I sag C-149/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) ved afgørelse af 27. oktober 2003, indgået til Domstolen den 23. marts 2004, i sagen Ugo Fava (kurator i konkursboet IMEG Srl) mod Comune di Carrara, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts (refererende dommer), og dommerne N. Colneric og J. N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 26. april 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Anmodningen om præjudiciel kan ikke antages til realitetsbehandling, for så vidt den angår fortolkningen af artikel 81 EF, 85 EF og 86 EF.
- 2) En afgift, der er proportional med en vares vægt, der udelukkende opkræves i en kommune i en medlemsstat, og som opkræves for en kategori af varer som følge af, at de transporteres ud over kommunegrænsen, udgør en afgift med tilsvarende virkning som udførselstold i artikel 23 EF's forstand, uanset at afgiften ligeledes pålægges varer, hvis endelige bestemmelse ligger inden for den pågældende medlemsstat.
- 3) Artikel 23 EF kan ikke påberåbes til støtte for krav om tilbagebetaling af beløb, der er opkrævet i form af afgift på marmor før den 16. juli 1992, medmindre den, der fremsætter kravet, inden

DOMSTOLENS KENDELSE

(Sjette Afdeling)

af 7. april 2005

i sag C-160/04 P, Gustaaf Van Dyck mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Appel — tjenestemænd — forfremmelseslister — akt, der indeholder et klagepunkt — forberedende akter)

(2005/C 182/38)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-160/04 P, angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Domstolen, indgivet den 19. marts 2004, i sagen Gustaaf Van Dyck, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Wuustwezel (Belgien), ved avocat A. Bywater, bistået af W. Mertens, den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Clotuche-Duvieusart og A. Weimar), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Borg Barthet, og dommerne A.Ó. Caoimh og O. Løhmus (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 7. april 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Van Dyck betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 10. marts 2005

i sag C-178/04, Franz Marhold mod Land Baden-Württemberg (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — arbejdstagere — tjenestemænd, som arbejder for arbejdsgivere i den nationale offentlige sektor — universitetsprofessor — tildeling af årligt løntillæg)

(2005/C 182/39)

(Processprog: tysk)

I sag C-178/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) ved afgørelse af 28. januar 2004, indgået til Domstolen den 15. april 2004, i sagen Franz Marhold mod Land Baden-Württemberg, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J.N. Cunha Rodrigues og E. Levits (refererende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 10. marts 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Artikel 39 EF er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en tjenestemand ikke har krav på et årligt løntillæg, når vedkommende fratræder sin stilling inden den 31. marts det efterfølgende år for at indtræde i et offentligretligt tjenesteforhold i en anden medlemsstat, og når denne medlemsstat indrømmer tjenestemanden ret til et sådant løntillæg, såfremt tjenestemandens nye ansættelsesforhold henhører under den nationale offentlige sektor.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 12.6.2004.

DOMSTOLENS KENDELSE

(Fjerde Afdeling)

af 22. februar 2005

i sag C-480/04, straffesagen mod Antonello D'Antonio ⁽¹⁾*(Præjudiciel forelæggelse — afvisning)*

(2005/C 182/40)

(Processprog: italiensk)

I sag C-480/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Tribunale di Viterbo (Italien) ved afgørelse af 2. november 2004, indgået til Domstolen den 17. november 2004, i straffesagen mod Antonello D'Antonio, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne N. Colneric og K. Schiemann (referende dommer); generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitssekretær: R. Grass, den 22. februar 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Det er åbenbart, at den anmodning om præjudiciel afgørelse, der er forelagt af Tribunale di Viterbo ved beslutning af 2. november 2004, må afvises.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005.

Sag anlagt den 18. marts 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-128/05)

(2005/C 182/41)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. marts 2005 anlagt sag mod Republikken Østrig af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Dr. Dimitris Triantafyllou, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 6, artikel 9, stk. 2, litra b), artikel 17, 18 og artikel 22, stk. 3-5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (¹), idet Republikken Østrig tillader, at afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Østrig, men som udfører personbefordring i Østrig, ikke indgiver afgiftsangivelse eller betaler merværdiafgiftens nettobeløb, når deres opnåede årlige omsætning i Østrig ligger under 22 000 EUR, idet man i dette tilfælde går ud fra, at det skyldige merværdiafgiftsbeløb er lig med den fradragsberettigede merværdiafgift, og at anvendelsen af den forenkede ordning dermed er afhængig af, at den østrigske merværdiafgift ikke anføres på henholdsvis fakturaerne og på de dokumenter, der træder i stedet for disse.
- Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

For afgiftspligtige, der udfører international personbefordring, og som er etableret i andre medlemsstater eller i tredjelande, har der i Østrig siden den 1. april 2002 været en forenklet ordning gældende. Det tillades, at disse afgiftspligtige personer ikke indgiver afgiftsangivelse eller betaler merværdiafgiftens nettobeløb, når deres opnåede årlige omsætning i Østrig ikke overstiger 22 000 EUR. Ordningen går ud fra, at den skyldige merværdiafgift svarer til den fradragsberettigede merværdiafgift. Samtidig må de afgiftspligtige personer, der gør brug af denne ordning, ikke anføre den østrigske merværdiafgift på deres fakturaer eller på de dokumenter, der træder i stedet for disse.

Denne ordning er ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 (»sjette momsdirektiv«) og Rådets beslutning 2001/242/EF af 19. marts 2001.

Kommissionen anfører, at det nævnte direktiv ganske vist indeholder muligheden for faste ordninger for små virksomheder, men at det i den østrigske ordning anvendte begreb »små virksomheder« — omsætning i Østrig under 22 000 EUR — ikke modsvarer det fællesskabsretlige begreb »små virksomheder«, der skal fortolkes ensartet. Det er desuden ikke bevist, at den faste østrigske ordning ikke medfører afgiftsnedsettelse, der går ud over den forenkling, som nævnte direktivs artikel 24, stk. 1, tilsigter at tillade. Fritagelsen fra diverse pligter til at aflægge regnskab og indgive afgiftsangivelse og lønregnskaber udgør endvidere det formelle aspekt af den uforholdsmæssige forenkling.

Kommissionen påstår, at den omtvistede østrigske ordning heller ikke kan accepteres på grundlag af den nævnte rådsbe-

slutning. Denne beslutning bemyndiger, under fravigelse af nævnte direktivs artikel 11, Republikken Østrig til fra den 1. januar 2001 og indtil den 31. december 2005 at afgiftsberigtige international personbefordring, som udføres af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Østrig ved hjælp af motor-køretøjer, som ikke er indregistreret i Østrig, men denne undtagelse er imidlertid udtrykkelig betinget af, at den i Østrig tilbagelagte strækning beskattes på grundlag af et gennemsnitligt beskatningsgrundlag pr. person og pr. kilometer.

(¹) EFT 1977 L 145, s. 1.

Sag anlagt den 22. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-183/05)

(2005/C 182/42)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. april 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michael van Beek, som befuldmægtiget, bistået af avocat Matthieu Wemaëre, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Irland har tilsidesat artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1, litra b), i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (¹), samt sine traktatforpligtelser, idet det har begrænset gennemførelsen i national ret af dette direktivs artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 1, litra b), til de arter i bilag IV til direktivet, som findes i Irland.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat artikel 12, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, samt sine traktatforpligtelser, idet det ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger til effektivt at gennemføre den i direktivets artikel 12, stk. 1, påkrævede strenge beskyttelsesordning.
- Det fastslås, at Irland har tilsidesat artikel 12, stk. 1, og artikel 16 i direktiv 92/43/EØF, idet det har bibeholdt bestemmelser i irsk lovgivning, som er uforenelige med direktivets artikel 12, stk. 1, og artikel 16.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har af følgende grunde gjort gældende, at Irland har undladt at efterkomme direktiv 92/43/EØF:

- Der er ikke foretaget en fuldstændig gennemførelse af artikel 12, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF (habitatdirektivet) i irsk ret, i det omfang opbevaring, transport eller salg af eller bytte med og udbud til salg eller bytte af arter, der er nævnt i bilag IV, litra a), til direktivet, kun forbydes for så vidt angår arter, der findes i Irland.
- Der er ikke foretaget en fuldstændig gennemførelse af direktivets artikel 12, stk. 1, i irsk ret, i det omfang Irland ikke har vedtaget alle de særlige foranstaltninger, der er nødvendige for effektivt at etablere en streng beskyttelsesordning for de i bilag IV, litra a), nævnte dyrearter, der findes i Irland.
- Der er sket en fejlagtig gennemførelse af direktivets artikel 12, stk. 1, og artikel 16, eftersom der findes en parallel undtagelsesordning, der er uforenelig med anvendelsesområdet for og betingelserne for anvendelsen af artikel 16, og som indebærer, at Irland tilsidesætter sin forpligtelse i henhold til artikel 12, stk. 1, til at indføre og bibeholde en streng beskyttelsesordning for de dyrearter, der er nævnt i bilag IV, litra a), til direktivet.

(¹) EFT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Sag anlagt den 26. april 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-185/05)

(2005/C 182/43)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. april 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved B. Schima og F. Amato, medlemmer af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 4, artikel 17, stk. 1,

og artikel 18, stk. 1, første, andet og tredje led, i direktiv 96/82 (¹), idet den

har opretholdt bestemmelser, der er indeholdt i artikel 9, stk. 3 og 4, i lovdekret nr. 344/1999, og hvorefter driftslederen i en virksomhed, hvor der forekommer farlige stoffer, kan sætte anlæg i drift, uden at myndighederne, der skal udtale sig om sikkerhedsrapporten, udtrykkeligt har meddelt driftslederen deres konklusioner af gennemgangen af sikkerhedsrapporten,

har opretholdt bestemmelser, der er indeholdt i artikel 21, stk. 3, i lovdekret nr. 344/1999, og hvorefter de kompetente myndigheder ikke må forbyde idriftsætning af anlæg, hvis de foranstaltninger til at forebygge eller begrænse faren for større uheld, som driftslederen har truffet, er klart utilstrækkelige,

ikke har vedtaget bindende bestemmelser, der omhandler inspektion, der udgør planlagte og systematiske undersøgelser af de systemer, der anvendes i virksomheden, hvad enten de er af teknisk, organisatorisk eller ledelsesmæssig art, med henblik på at sikre, at driftslederen kan godtgøre, at han har truffet passende foranstaltninger til at forebygge større uheld i forbindelse med virksomhedens forskellige aktiviteter og passende forholdsregler til at begrænse følgerne af større uheld i og uden for virksomhedsområdet, og

ikke har vedtaget bestemmelser, hvorefter inspektionen skal sikre, at de data og oplysninger, der er indeholdt i sikkerhedsrapporten eller andre indgivne rapporter, afspejler forholdene på virksomheden i tilstrækkeligt omfang.

2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Rådets Direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer bestemmer, at driftslederen i en virksomhed, hvor der forekommer farlige stoffer, er forpligtet til at udarbejde en sikkerhedsrapport til de kompetente myndigheder. Den Italienske Republik har gennemført direktivet ved lovdekret nr. 334 af 17. august 1999.

Kommissionen er af den opfattelse, at driftslederen ifølge direktivets artikel 9, stk. 4, ikke må sætte anlæg i drift uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder.

Lovdekretet tillader, at driftslederen kan sætte anlæg i drift, uden at de kompetente myndigheder udtrykkeligt har meddelt driftslederen deres konklusioner af gennemgangen af sikkerhedsrapporten.

Som det fremgår af direktivets artikel 17, stk. 1, har medlemsstaterne pligt til at forbyde idriftsætning af anlæg, hvis driftslederen klart har truffet utilstrækkelige foranstaltninger til at forebygge eller begrænse faren for større uheld.

Det er åbenbart, at lovdekretet fritager de kompetente myndigheder fra en sådan forpligtelse.

Endelig skal medlemsstaterne i medfør af direktivets artikel 18, stk. 1, vedtage bindende bestemmelser, der fastsætter en sådan inspektion, der udgør planlagte og systematiske undersøgelser af de systemer, der anvendes i virksomheden, hvad enten de er af teknisk, organisatorisk eller ledelsesmæssig art, med henblik på at sikre, at driftslederen kan godtgøre, at han har truffet passende foranstaltninger til at forebygge større uheld i forbindelse med virksomhedens forskellige aktiviteter og passende forholdsregler til at begrænse følgerne af større uheld i og uden for virksomhedsområdet. Derudover skal medlemsstaterne ifølge direktivets artikel 18, stk. 1, også vedtage bestemmelser, hvorefter inspektionen skal sikre, at de data og oplysninger, der er indeholdt i sikkerhedsrapporten eller andre indgivne rapporter, afspejler forholdene på virksomheden i tilstrækkeligt omfang.

Ved lovdekretet er disse bestemmelser ikke blevet gennemført, men henviser blot til et senere gennemførelsesdekret, der endnu ikke er vedtaget.

Herefter er det Kommissionens opfattelse, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 9, stk. 4, artikel 17, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, første, andet og tredje led.

(¹) EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse, truffet den 22. april 2005 af Centrale Raad van Beroep i sagen K. Tas-Hagen og R.A. Tas mod Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad

(Sag C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Processprog: nederlandsk)

Ved afgørelse truffet den 22. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. april 2005, har Centrale Raad van Beroep

i sagen K. Tas-Hagen og R.A. Tas mod Raadskamer WUBO van de Pensioen- en Uitkeringsraad forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten, navnlig artikel 18 EF, til hinder for nationale retsfor skrifter, hvorefter der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende gives afslag på tilkendelse af en ydelse til civile krigs ofre alene af den grund, at den pågældende, som er statsborger i den pågældende medlemsstat, ikke er bosat på denne medlemsstats område på tidspunkt for ansøgningens indgivelse, men på en anden medlemsstats område?

Sag anlagt den 2. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. maj 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Konstantinidis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og avvocato G. Bambara, som befuldmægtigede og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF om affald (¹), som ændret ved direktiv 91/156/EØF (²), i det omfang artikel 10 i lov nr. 93 af 2001 og artikel 1, stk. 17 og 19, i lov nr. 443 af 2001 har udelukket, at jord og sten, der er opgravet og beregnet på genanvendelse som påfyldning, opfyldning, inddæmning og til formaling — med undtagelse af materialer, fra forurenede områder og inddæmmede landområder med en forureningsgrad, der overstiger den i gældende lovgivning fastsatte minimumsgrænse — fra at være omfattet af anvendelsesområdet for den nationale lovgivning om affald.

2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Europa-Kommissionen er af den opfattelse, at Den Italienske Republik i det omfang den udelukker jord og sten, der er opgravet og beregnet på genanvendelse som påfyldning, opfyldning, inddæmning og til formaling, fra at være omfattet af anvendelsesområdet for den nationale lovgivning om affald, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF.

(¹) EFT L 194, s. 39; svensk specialudgave, område 15, volym 1, s. 238.

(²) EFT L 78, s. 32; svensk specialudgave, område 15, volym 10, s. 66.

Sag anlagt den 2. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 2. maj 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Konstantinidis, medlem af Kommissionens Juridiske Tjeneste, og avvocato G. Bambara, Milano.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF om affald (¹), som ændret ved direktiv 91/156/EF (²), idet den for hele sit nationale område har vedtaget gyldige gennemførelsesbestemmelser, der bl.a. er udførligt fastsat i Miljøministeriets cirkulære af 28. juni 1998 og i Sundhedsministeriets cirkulære af 22. juli 2002, hvorefter madaffald, der hidrører fra landbrugsfødevarerindustriene og som er bestemt til fremstilling af dyrefoder, udelukkes fra affaldsbestemmelsernes anvendelsesområde, og idet den ved artikel 23 i lov nr. 179 af 31. juli 2002 fra

affaldsbestemmelsernes anvendelsesområde har udelukket restprodukter, der hidrører fra tilberedelse i køkkener af alle former for holdbare, kogte eller rå fødevarer, der endnu ikke indgår i distributionskæden for fødevarer, som er bestemt til indretninger for behandling af syge husdyr.

2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen er af den opfattelse, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF, idet den for hele sit nationale område har vedtaget gennemførelsesbestemmelser, hvorefter madaffald, der hidrører fra landbrugsfødevarerindustriene, udelukkes fra affaldsbestemmelsernes anvendelsesområde, og idet den for hele sit nationale område har vedtaget gennemførelsesbestemmelser, hvorefter madaffald, der hidrører fra landbrugsfødevarerindustriene, udelukkes fra affaldsbestemmelsernes anvendelsesområde, og idet den for hele sit nationale område har vedtaget gennemførelsesbestemmelser, hvorefter madaffald, der hidrører fra tilberedelse i køkkener af alle former for holdbare, kogte eller rå fødevarer, der endnu ikke indgår i distributionskæden for fødevarer, som er bestemt til indretninger for behandling af syge husdyr.

(¹) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 47.

(²) EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. februar 2005 af Finanzgericht München i sagen Sachsenmilch AG mod Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Sag C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 17. februar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. maj 2005, har Finanzgericht München i sagen Sachsenmilch AG mod Oberfinanzdirektion Nürnberg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal den kombinerede nomenklatur (herefter »KN«), som affattet i bilag I til forordning (EF) nr. 1789/2003⁽¹⁾ af 11. september 2003 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87⁽²⁾ om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 281), fortolkes således, at ost til pizza (mozzarella), der efter fremstilling lagres i en til to uger ved 2 til 4 grader celsius, skal henføres under underposition 0406 10?
- 2) Kan afgørelsen af, om der er tale om frisk ost som omhandlet i underposition 0406 10 KN, når der ikke foreligger fællesskabsbestemmelser herom, foretages på grundlag af de organoleptiske kendetegn?

⁽¹⁾ EFT L 281, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 256, s. 1.

retten til udlån, idet den bestemmer, at udlån efter udløbet af mindst 18 måneder fra første salg eller distribution eller efter mindst 24 måneder fra realiseringen af det pågældende værk hverken er godkendelses- eller vederlagspligtigt, hvis ikke spredningsretten er udøvet.

Kommissionen har gjort gældende, at den ovennævnte artikel i lov nr. 633/41, der fritager alle statslige biblioteker og diskoteker for at erlægge vederlag, er i strid med både stk. 2 og 3 i artikel 5 i direktiv 92/100/EØF. Da den nævnte bestemmelse ikke opfylder betingelserne til opfyldelse af indskrænkninger i eneretten til offentligt udlån, er den desuden i strid med samme direktivs artikel 1.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61.

Sag anlagt den 4. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. maj 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved W. Wils og L. Pignataro, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 5 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992⁽¹⁾ fra det tidspunkt, da alle kategorier af offentlige tilgængelige institutioner i direktivets forstand var undtaget fra retten til offentligt udlån.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Kommissionen har fastslået, at artikel 69, stk. 1, litra b), i lov nr. 633/41 undtager alle statslige biblioteker og diskoteker for

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. april 2005 af Cour d'Appel de Bruxelles i sagen Europa-Kommissionen mod État belge

(Sag C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse afsagt den 28. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. maj 2005, har Cour d'Appel de Bruxelles i sagen Europa-Kommissionen mod État belge forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, i protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, hvorefter medlemsstaternes regeringer skal træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, fortolkes således, at dets anvendelsesområde omfatter en proportional afgift, der opkræves for domme og retsafgørelser, som afsiges af domstolene og retterne, uanset på hvilket område, og som indeholder en domfældelse eller opgørelse vedrørende pengebeløb eller værdipapirer?

2) Skal artikel 3, stk. 3, i protokol vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, hvorefter der ikke indrømmes fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almenyttige offentlige ydelser, fortolkes således, at en afgift, der efter en retlig procedure pålægges en tabende part, som dømmes til at betale et bestemt beløb, blot udgør betaling for almenyttige offentlige ydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 18. marts 2005 af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division i sagen *Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue*

(Sag C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse afsagt den 18. marts 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. maj 2005, har High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, i sagen *Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue* forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 43 EF eller 53 EF til hinder for, at en medlemsstat opretholder og anvender bestemmelser,
 - (i) hvorefter udbytte, som et selskab, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat (herefter »det hjemmehørende selskab«), modtager fra andre hjemmehørende selskaber, er fritaget for selskabsskat, men hvorefter
 - (ii) der skal betales selskabsskat af udbytte, som det hjemmehørende selskab modtager fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, navnlig fra et selskab, der kontrolleres af det, men som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, hvor det beskattes med en lavere skattesats (herefter »det kontrollerede selskab«), efter at der er givet dobbeltbeskatningslempe for kildeskat, som betales af udbyttet, og for den underliggende skat, som det kontrollerede selskab betale af sit overskud?

2. Er artikel 43 EF, 49 EF eller 56 EF til hinder for en national skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der før den 1. juli 1997:

- (i) skulle betales selskabsskat af visse udbytter, som et forsikringselskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, modtog fra et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat (»det ikke-hjemmehørende selskab«), men

- (ii) det hjemmehørende forsikringselskab kunne vælge, at tilsvarende udbytte modtaget fra et selskab, der er hjemmehørende i den samme medlemsstat, ikke skulle selskabsbeskattes med den yderligere følge, at et selskab, der havde truffet dette valg, ikke kunne kræve den skattegodtgørelse, som det ellers ville have haft krav på?

3. Er artikel 43 EF, 49 EF eller 56 EF til hinder for en national skattelovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, der:

- a) under angivne omstændigheder bestemmer, at det hjemmehørende selskab skal beskattes af overskud i et kontrolleret selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat som defineret ovenfor i spørgsmål 1(ii), og

- b) pålægger visse overensstemmelseskrav, når det hjemmehørende selskab ikke anmoder om eller ikke kan kræve fritagelse og betaler skat af det kontrollerede selskabs overskud, og

- c) pålægger yderligere overensstemmelseskrav, når det hjemmehørende selskab søger at opnå fritagelse for denne skat?

4. Ville besvarelsen af spørgsmål 1, 2 eller 3 være anderledes, hvis det kontrollerede selskab (i spørgsmål 1 og 3) eller det ikke-hjemmehørende selskab (i spørgsmål 2) var hjemmehørende i et tredjeland?

5. Såfremt en medlemsstat har vedtaget de i spørgsmål 1, 2 og 3 omhandlede bestemmelser inden den 31. december 1993 og efter denne dato ændrede bestemmelserne på den måde, der er beskrevet i tillæggets del C, og hvis disse ændrede bestemmelser udgør restriktioner, der er forbudt efter artikel 56 EF, skal disse restriktioner da anses for restriktioner, der ikke eksisterede den 31. december 1993 for så vidt angår artikel 57 EF?

6. Såfremt én eller flere af de i spørgsmål 1, 2 og 3 omhandlede bestemmelser er i strid med de nævnte fællesskabsbestemmelser, og såfremt det hjemmehørende selskab og/eller det kontrollerede selskab fremsætter følgende krav:

- (i) et krav om tilbagebetaling af (eller erstatning for det tab, der følger af den manglende rådighed over beløb, som er betalt i) selskabsskat, der er opkrævet uretmæssigt af det hjemmehørende selskab under de i spørgsmål 1, 2 og 3 omhandlede omstændigheder
- (ii) et krav om tilbagebetaling og/eller godtgørelse af et beløb svarende til de tab, fradrag eller udgifter, som det hjemmehørende selskab har brugt til (eller som er overført til det hjemmehørende selskab fra andre selskaber i den samme koncern, som er hjemmehørende i den samme medlemsstat, for) at fjerne eller nedsætte den skat, der opstod på grund af de ovenfor i spørgsmål 1, 2 og 3 omhandlede bestemmelser, men som ellers ville have været anvendt på anden måde eller kunne have været fremført
- (iii) et krav om godtgørelse for omkostninger, tab, udgifter og gæld, som opstod på grund af overholdelsen af den ovenfor i spørgsmål 3 omhandlede nationale lovgivning
- (iv) et krav om godtgørelse for omkostninger, udgifter og gæld, når et kontrolleret selskab har udloddet reserver til det hjemmehørende selskab for at opfylde krav i den nationale lovgivning som et alternativ til, at det hjemmehørende selskab betaler den i spørgsmål 3 omhandlede skat, og det kontrollerede selskab herved har pådraget sig omkostninger, udgifter og gæld, som det kunne have undgået, hvis det havde været i stand at anvende disse reserver på anden måde,
- skal sådanne krav da anses for:
- et krav om tilbagebetaling af uretmæssigt pålignede beløb, der opstår som følge af og i tillæg til overtrædelsen af de ovennævnte fællesskabsbestemmelser, eller
- et krav om godtgørelse eller erstatning, således at de betingelser, der er fastsat i dommen i de forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, skal være opfyldt, eller
- et krav om betaling af et beløb svarende til en fordel, der uretmæssigt er blevet nægtet?
7. Såfremt en del af spørgsmål 6 besvares med, at kravet er et krav om betaling af et beløb svarende til en fordel, der uretmæssigt er blevet nægtet,
- a) opstår sådanne krav da som en konsekvens af og som supplement til den ret, som følger af de ovennævnte fællesskabsbestemmelser, eller
- b) skal nogle eller alle af de erstatningsbetingelser, der er fastsat i dommen i de forenede sager C-46/93 og C-48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, være opfyldt, eller
- c) skal andre betingelser være opfyldt?
8. Har det betydning, om de i spørgsmål 6 opregnede krav efter national ret fremsættes som krav om tilbagebetaling eller fremsættes, eller skal fremsættes, som erstatningskrav?
9. Hvilke retningslinjer, om nogen, finder Domstolen det passende at give i de foreliggende sager for, hvilke omstændigheder den nationale ret bør tage hensyn til ved vurderingen af, om der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret overtrædelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i dommen i de forenede sager C-46/93 og 48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame, særligt med hensyn til, om overtrædelsen var undskyldelig i betragtning af udviklingstrinnet for retspraksis vedrørende fortolkningen af de relevante fællesskabsbestemmelser?
10. Kan der principielt foreligge en direkte årsagsforbindelse (i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i dommen i de forenede sager C-46/93 og 48/93, Brasserie du Pêcheur og Factortame) mellem en overtrædelse af artikel 43 EF, 49 EF og 56 EF og tab, som omhandlet i spørgsmål 6(i) — (iv), der hævdes at være forårsaget heraf? Hvilke retningslinjer, om nogen, finder Domstolen det i givet fald passende at give for, hvilke omstændigheder den nationale ret bør tage hensyn til ved vurderingen af, om der foreligger en sådan direkte årsagsforbindelse?
11. Kan den nationale ret ved afgørelsen af, hvilket tab der skal erstattes, tage hensyn til, om de skadelidte på passende måde har søgt at undgå eller begrænse skaden, og navnlig om de skadelidte har gjort brug af retsmidler, hvorved det kunne have været fastslået, at de nationale bestemmelser (som følge af anvendelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomster) ikke medførte de i spørgsmål 1, 2 og 3 nævnte forpligtelser?
12. Har parternes opfattelser på de relevante tidspunkter vedrørende dobbeltbeskatningsoverenskomsternes virkninger betydning for besvarelsen af spørgsmål 11?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 3. maj 2005 af Special Commissioners i sagen Vodafone 2 mod Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-203/05)

(2005/C 182/51)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse afsagt den 3. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 9. maj 2005, har Special Commissioners i sagen Vodafone 2 mod Her Majesty's Revenue and Customs forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1 Er artikel 43 EF, 49 EF og/eller 53 EF til hinder for en national skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der under angivne omstændigheder bestemmer, at et selskab, der er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat (»det hjemmehørende selskab«), skal beskattes af overskud i et selskab, der kontrolleres af det, men som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, hvor det beskattes med en lavere skattesats (herefter »det kontrollerede selskab«), og som navnlig
 - 1.1 pålægger en sådan beskatning, medmindre det hjemmehørende selskab kan godtgøre, at der gælder en fritagelse fra lovgivningen for det kontrollerede selskab
 - 1.2 fastsætter fritagelser fra en sådan beskatning, men med en ordlyd, der ved stiftelsen af det kontrollerede selskab og efterfølgende gør det usikkert, om der i praksis er en sådan undtagelse
 - 1.3 pålægger visse overensstemmelseskrav, når det hjemmehørende selskab ikke anmoder om eller ikke kan kræve en sådan undtagelse og betaler skat af det kontrollerede selskabs overskud
 - 1.4 pålægger overensstemmelseskrav, når det hjemmehørende selskab søger at opnå fritagelse for denne skat, der kan omfatte forpligtelsen til at gennemgå og vurdere lovgivningens anvendelse for alle dets kontrollerede selskaber og efterfølgende hvert år overvåge hver af de kontrollerede selskabers aktiviteter for at sikre, at de fortsat er kvalificerede til fritagelsen
 - 1.5 i alle tilfælde pålægger det hjemmehørende selskab administrative byrder og omkostninger (der kan være betragtelige),

og i hvert tilfælde finder de omtalte følger ikke anvendelse på et selskab, der er stiftet i den medlemsstat, hvori det hjemmehørende selskab er stiftet?
- 2 Ville besvarelsen af spørgsmålet i punkt 1 være anderledes, hvis

- 2.1 det kontrollerede selskab kun havde en minimal aktivitet i den medlemsstat, hvori det er hjemmehørende
- 2.2 kun en minimal del af det kontrollerede selskabs overskud beskattes i den medlemsstat, hvori det er hjemmehørende
- 2.3 det kontrollerede selskab var stiftet som led i en kunstig ordning for at undgå skat, og hvilke indicier skal der i givet fald være for en sådan kunstig ordning?

3 Er der omstændigheder, hvorunder

- 3.1 det hjemmehørende selskab ikke kan støtte ret på rettigheder, der afledes fra artikel 43 EF og/eller artikel 56 EF, eller
- 3.2 det hjemmehørende selskab ikke kan aflede nogen rettigheder fra artikel 43 EF og/eller artikel 56 EF,

da en sådan støtten ret på eller opnåelse af rettigheder ville udgøre misbrug af disse rettigheder? Hvis der er sådanne omstændigheder, hvilke retningslinjer anser Domstolen det for hensigtsmæssigt at opstille for Special Commissioners' afgørelse af, om der i den faktiske sammenhæng i denne sag foreligger sådanne omstændigheder, eller om der foreligger et sådant misbrug?

- 4 Er artikel 56 EF og 58, stk. 1, litra a), EF og erklæring nr. 7 til Maastricht-traktaten til hinder for en medlemsstats nationale skattelovgivning, såsom den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en eller flere undtagelser fra lovgivningens anvendelse ville have været til rådighed, hvis der ikke havde været en lovændring med virkning efter 1. januar 1994?
- 5 Er artikel 43 EF, 49 EF og/eller 56 EF til hinder for en national skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter lovgivningen ikke finder anvendelse, hvis det hjemmehørende selskab finansierede det kontrollerede selskab med gæld snarere end med egenkapital?
- 6 Er artikel 43 EF, 49 EF og/eller 56 EF til hinder for en national skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en eller flere undtagelser fra anvendelsen af lovgivningen ville have været til rådighed, hvis det kontrollerede selskabs indkomst i den anden medlemsstat enten
 - 6.1 omfattede indkomst fra kilder inden for denne medlemsstat og ikke fra en anden medlemsstat eller andre lande, eller
 - 6.2 omfattede udbytteindtægter i stedet for renteindtægter fra det samme selskab?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. april 2005 af tribunalet des affaires de sécurité sociale de Longwy i sagen Fabien Nemeč mod Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est

(Sag C-205/05)

(2005/C 182/52)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse afsagt den 14. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. maj 2005, har tribunalet des affaires de sécurité sociale de Longwy i sagen Fabien Nemeč mod Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Har C.R.A.M. med skadevirkning for Fabian Nemeč truffet en beslutning, der udgør en hindring for den frie bevægelighed i 39 EF, en tilsidesættelse af forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ eller en tilsidesættelse af artikel 15 i forordning nr. 574/72⁽²⁾, da den nægtede at tage hensyn til den af Fabian Nemeč i Belgien modtagne løn ved beregning af ydelsen til asbestarbejdere, som han blev tildelt i henhold til artikel 41 i lov nr. 98-1194 af 23. december 1998 med støtte i bestemmelserne i artikel 2 i anordning om gennemførelse af lov nr. 99-247 af 29. marts 1999 og af cirkulære 2SS/4B/99 nr. 332 af 9. juni 1999, idet denne løn ikke udløste betaling af bidrag i henhold til artikel L 242-1 i den franske Code de la Sécurité Sociale?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EFT L 166, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21.3.1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT 1972 I, s. 149).

Sag anlagt den 11. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-207/05)

(2005/C 182/53)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. maj 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved V. Di Bucci og L. Pignataro, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten samt artikel 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2003/193/EF⁽¹⁾ af 5. juni 2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet, K 27/99 (ex NN69/98), da den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de nødvendige foranstaltninger til at kræve den støtte tilbage fra støttemodtagerne, som i nævnte beslutning er anset for ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om disse foranstaltninger.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ved beslutningen pålægges Italien at træffe alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at kræve den støtte tilbage fra støttemodtagerne, som er ydet og allerede stillet til disses rådighed i medfør af de retsfor skrifter, som er gennemgået i beslutningen, og til inden to måneder efter beslutningens meddelelse at underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet til efterkommelse heraf.

Italien har hverken truffet de nødvendige foranstaltninger — og i hvert fald ikke underrettet Kommissionen derom — eller gjort gældende, at en gennemførelse af beslutningen er absolut umulig. Nyligt iværksatte lovgivningsinitiativer har medført en yderligere udsættelse af tilbagesøgningen og er i hvert fald ikke egnet til at sikre en øjeblikkelig gennemførelse af beslutningen. I øvrigt har Kommissionen hele tiden ydet Italien loyal bistand.

⁽¹⁾ EUT L 77 af 24.3.2003, s. 21.

Appel iværksat den 17. maj 2005 af Sergio Rossi SpA til prøvelse af dom afsagt den 1. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-169/03, Sergio Rossi SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. maj 2005 iværksat appel af Sergio Rossi SpA ved avvocato A. Ruo, der har bestalling i Alicante (Spanien), til prøvelse af dom afsagt den 1. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-169/03, Sergio Rossi SpA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den appellerede dom, der er genstand for søgsmålet, ophæves i sin helhed, da den tilsidesætter artikel 8 og 73 i Rådets forordning nr. 40/94⁽¹⁾ og artikel 44 og 81 i procesreglementet for Retten i Første Instans.
2. Subsidiært ophæves den del af den appellerede dom, der angår registreringen af varemærket SISSI ROSSI for varerne »læder og læderimitationer«.
3. Subsidiært fastslås, at der er ret til at fremlægge beviser, den appellerede dom ophæves i sin helhed, og nærværende sag hjemvises til Retten i Første Instans med henblik dennes efterprøvelse af de beviser, som ikke blev antaget til behandling, eller mere subsidiært og i henhold til retten til at blive hørt som fastsat i artikel 73 i Rådets forordning nr. 40/94, fastslås, at denne sag hjemvises til appelkammeret ved Harmoniseringskontoret, således at det kan fastsætte en frist til at afgive indlæg.
4. I henhold til artikel 69, stk. 2, i procesreglementet for De Europæiske Fællesskabers Domstol af 2. maj 1991 tilpligtes sagsøgte at betale sagens omkostninger, hvis denne taber sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellanten har anført, at den appellerede dom er behæftet med mangler, da den tilsidesætter følgende bestemmelser:

1. Artikel 81 i procesreglementet for Retten i Første Instans for så vidt som den appellerede dom ikke indeholder nogen begrundelse vedrørende den principale påstand, der var nedlagt i sagen.
2. Artikel 44, stk. 1, i procesreglementet for Retten i Første Instans for så vidt som de af appellanten fremlagte beviser

ikke blev antaget til behandling, selv om de efter appellan- tens opfattelse skulle have været det. Subsidiært må artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker anses for tilsidesat, idet appellanten ikke under sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskon- toret havde haft lejlighed til udtale sig om, hvorvidt de omtvistede varer lignede hinanden.

3. Artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, for så vidt som varemærkerne Miss Rossi og Sissi Rossi må anses for at være i konflikt. Der må således anses at være lighed mellem varer som »dametasker« og »damesko«, lige som der er lighed mellem varemærkerne. Da der er lighed mellem såvel varerne som varemærkerne, må det fastslås, at der i henhold til denne bestemmelse er en risiko for forveksling mellem vare- mærkerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker, EFT 1994 L 11, s. 1.

Sag anlagt den 17. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. maj 2005 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved K. Simonsson og C. Loggi, som befuldmægtigede.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF⁽¹⁾ af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF, da den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for direktivets gennemførelse udløb den 5. februar 2004.

(¹) EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

Sag anlagt den 18. maj 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. maj 2005 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Recchia samt abogados J. Rivas Andrés og J. Gutiérrez Gisbert, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 4 samt artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (¹), idet det ikke foretager en passende rensning af byspildevand fra Sueca, fra denne bys omegn og fra visse kommuner i La Ribera (Valencia), før det udledes til et område, som er erklæret for følsomt område.

2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

— Tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler Kongeriget Spanien i henhold til direktivets artikel 3: ifølge denne bestemmelse skal medlemsstaterne sikre, at der senest den 31. december 1998 etableres kloaknet for byområder med over 10 000 personækvivalenter, når de udleder byspildevand til vandrecipienter, der betragtes som »følsomme områder«. Byområdet Sueca og hovedparten af byområderne i La Ribera-regionen i provinsen Valencia har en befolkning med over 10 000 personækvivalenter og udleder deres byspildevand til et område, der er blevet erklæret for »følsomt område«. Imidlertid er der ikke endnu ikke blevet etableret kloaknet for alt byspildevand fra disse byområder.

— Tilsidesættelse af de forpligtelser, som påhviler Kongeriget Spanien i henhold til direktivets artikel 4 og 5: disse to bestemmelser pålægger medlemsstaterne inden den 31. december 1998 at foretage en mere vidtgående rensning end sekundær rensning af byspildevand fra byområder med over 10 000 indbyggere, før det udledes til følsomme områder. Imidlertid undergår alt byspildevand fra Sueca ikke en mere vidtgående rensning end sekundær rensning, før det udledes til et følsomt havområde. Størstedelen af byspildevandet fra byområderne i La Ribera-regionen undergår heller ikke en passende rensning, før det udledes til dette følsomme område. De byområder, som er beliggende ved kysten i omegnen af Sueca (El Perelló, Les Pameres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey et Boga de Mar), og som om sommeren tæller fra 37 000 til 51 000 indbyggere, foretager kun en sekundær rensning af byspildevandet, før det udledes til nævnte følsomme område.

(¹) EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. maj 2005 af Bayerisches Verwaltungsgericht München i sagen Daniel Halbritter mod Freistaat Bayern

(Sag C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 4. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. maj 2005, har Bayerisches Verwaltungsgericht München i sagen Daniel Halbritter mod Freistaat Bayern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Skal artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF (¹) fortolkes således, at en medlemsstat ikke på sit område kan afvise at meddele førerret i henhold til et kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, uanset at indehaveren af kørekortet på den førstnævnte medlemsstats område er undergivet en foranstaltning om inddragelse eller annullation af en af denne stat meddelt tilladelse til at føre motordrevet køretøj, og en i forbindelse med foranstaltningen anordnet frakendelse af retten til at generhverve kørekort i en vis periode i denne medlemsstat er udløbet, inden kørekortet blev udstedt af den anden medlemsstat, og

a) retigheden i den førstnævnte medlemsstat forudsætter, at trafikegnetheden på forlangende af myndighederne skal dokumenteres i form af en i national ret nærmere angivet medicinsk-psykologisk erklæring som en materiel forudsætning for generhvervelse af førerretten (hvilket endnu ikke er sket)

og/eller

b) der i henhold til national ret haves krav på, på den førstnævnte medlemsstats område, at kunne benytte et EU-kørekort, der er udstedt efter udløbet af frakendelsesperioden, når der i henhold til national ret ikke længere består noget grundlag for inddragelse eller frakendelse?

2) Skal artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF fortolkes således, at en medlemsstat i tilfælde af en begæring om udstedelse af et kørekort til indehaveren af et kørekort fra en anden medlemsstat mod aflevering af det kørekort, der er udstedt af den anden medlemsstat (såkaldt »ombytning«), alene på grund af den anden medlemsstats udstedelse af et EU-kørekort er afskåret fra at foretage en yderligere kontrol — hvilken ifølge national ret er en forudsætning for udstedelsen og nærmere reguleret i lovgivningen — af egnethed på grundlag af omstændigheder, der allerede forelå på det tidspunkt, hvor EU-kørekortet blev udstedt?

(¹) EFT L 237, s. 1.

Appel iværksat den 26. maj 2005 af L til prøvelse af dom afsagt den 9. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-254/02, L mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-230/05 P)

(2005/C 182/58)

(processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. maj 2005 iværksat appel af L ved advokater P. Legros og S. Rodrigues, til prøvelse af dom afsagt den 9. marts 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-254/02, L mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Den anfægtede dom, som er afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 9. marts 2005, ophæves.
2. Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande om annullation og om erstatning.

3. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den anfægtede dom har:

- dels tilsidesat appellantens ret til kontradiktion og krænkede dennes interesser, idet Retten har begået adskillige rettergangsfejl og anlagt flere åbenbart urigtige skøn samt ikke har begrundet den anfægtede dom
- dels tilsidesat fællesskabsretten ved ikke at drage nogen konsekvenser af sagsøgtes tilsidesættelse af sine forpligtelser i forbindelse med fremsendelsen af post til institutionens ansatte og behandlingen af sager vedrørende personalet inden for en rimelig frist i henhold til det almindelige princip om god forvaltningsskik.

Slettelse af sag C-384/03 (¹)

(2005/C 182/59)

(Processprog: spansk)

Ved kendelse af 28. april 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-384/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien, skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 264 af 1.11.2003.

Slettelse af sag C-440/03 (¹)

(2005/C 182/60)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 4. april 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-440/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland, skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 289 af 29.11.2003.

Slettelse af sag C-51/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/61)

(Processprog: græsk)

Ved kendelse af 22. marts 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-51/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 3.4.2004.

Slettelse af sag C-457/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/63)

(Processprog: portugisisk)

Ved kendelse af 7. april 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-457/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 8.1.2005.

Slettelse af sag C-54/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/62)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 4. april 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-54/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 20.3.2004.

Slettelse af sag C-474/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/64)

(Processprog: græsk)

Ved kendelse af 9. marts 2005 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-474/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 18.12.2004.

RETTE I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 25. maj 2005

i sag T-352/02, Creative Technology Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om PC WORKS som EF-ordmærke — ældre nationalt figurmærke WORK PRO — registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 182/65)

(Processprog: engelsk)

I sag T-352/02, Creative Technology Ltd, Singapore (Singapore), ved barrister M. Edenborough og solicitors J. Flintoft, S. Jones og P. Rawlinson, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtigede: B. Holst Filtenborg og S. Laitinen), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var José Vila Ortiz, Valencia (Spanien), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. september 2002 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 265/2001-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Creative Technology Ltd og José Vila Ortiz, har De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Mengozzi og I. Wiszniewska-Białecka; justitssekretær: H. Jung, den 25. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 25.1.2003.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 25. maj 2005

i sag T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om SPA-FINDERS som EF-ordmærke — de ældre nationale ordmærker SPA og LES THERMES DE SPA — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94)

(2005/C 182/66)

(Processprog: engelsk)

I sag T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, (Belgien), ved avocats L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse og D. Moreau, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (befuldmægtiget: A. Folliard-Monguiral), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, New York (USA), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. december 2003 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 131/2003-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, og Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne N.J. Forwood og S. Pappasavvas; justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen, den 25. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 94 af 17.4.2004.

**KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS
(Anden Afdeling)**

den 22. april 2005

**i sag T-399/03, Arnaldo Lucaccioni mod Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾**

(Tjenestemænd — erhvervs sygdom — ansøgning om anerkendelse af en forværring — opfyldelse af en af Retten afsagt dom — retlig kvalifikation af en skrivelse fra Kommissionen — annullationssøgsmål — afvisning)

(2005/C 182/67)

(Processprog: fransk)

I sag T-399/03, Arnaldo Lucaccioni, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, St-Leonards-on-Sea, ved advokats J.R. Iturriagoitia og K. Delvolvé, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J. Currall, bistået af advokat J.-L. Fagnart, og med valgt adresse i Luxembourg), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. marts 2003 til opfyldelse af Rettens dom af 26. februar 2003 i sag T-212/01, samt en påstand om annullation af den i forbindelse med nævnte procedure udarbejdede lægerapport, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. Pirrung, og dommerne N.J. Forwood og S. Pappasavvas; justitssekretær: H. Jung, den 22. april 2005 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 47 af 21.2.2004.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 28. februar 2005

**i sag T-445/04, Energy Technologies ET SA mod Kontoret
for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og
Design) (KHIM) ⁽¹⁾**

(EF-varemærker — repræsentation ved en advokat — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2005/C 182/68)

(Processprog: engelsk)

I sag T-445/04, Energy Technologies ET SA, Fribourg (Schweiz), ved A. Boman, mod Kontoret for Harmonisering i

det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret var Aparellaje eléctrico SL, Hospitalet de Llobregat (Spanien), angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. juli 2004 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 366/2002-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket UNEX som EF-varemærke, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, H. Legal, og dommerne P. Mengozzi og I. Wiszniewska-Białecka; justitssekretær: H. Jung, afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005

**Sag anlagt den 23. marts 2005 af Kommissionen for De
Europæiske Fællesskaber mod Impetus Consultants**

(Sag T-138/05)

(2005/C 182/69)

(Processprog: græsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. marts 2005 anlagt sag mod Impetus Consultants af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Triantafyllou, bistået af advokat N. Kostikas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgte dømmes til at betale 235 655,21 EUR, som udgør 160 380,35 EUR i hovedstol og 75 274,86 EUR i morarenter fra den dag, hvor hvert gældsdokument er forfaldent.
- Sagsøgte dømmes til fra den 15. marts 2005 og indtil fuldstændig betaling af gælden, for så vidt angår gælden for kontrakt COP 493 »Invite«, at betale 41,93 EUR i daglig rente, og for så vidt angår kontrakt TR 1006 »Ausias« 1,66 EUR i daglig rente og for så vidt angår kontrakt V 2043 »Artis«, en daglig rente på 1,01 EUR.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De Europæiske Fællesskaber har ved EF-Kommissionen med sagsøgte indgået tre kontrakter inden for Det Europæiske Fællesskabs programmer for forskning og teknologisk udvikling. Disse kontrakter var navnlig:

— Kontraktnummer COP 493 »Invite«, der vedrørte bl.a. gennemførelsen af programmet med titlen »Telematik med henblik på indenlandsk skibsdrift«, og skulle være gennemført inden 24 måneder efter den 30. december 1994. Sagsøgte var deltager og koordinator i det pågældende konsortium.

— Kontraktnummer TR 1006 »Ausias«, der vedrørte bl.a. gennemførelsen af programmet med titlen »Avancerede telematiske systemer for integreret og ny transport i bycentre«, og skulle have været gennemført inden 23 måneder efter den 30. december 1995. Sagsøgte var deltager i det pågældende konsortium.

— Kontraktnummer V 2043 »Artis«, der vedrørte gennemførelsen af et program med titlen »Avancerede telematiske systemer for landevejstransport i Spanien«. Programmet skulle have været gennemført inden 12 måneder efter den 1. januar 1992. Sagsøgte var deltager i det pågældende konsortium.

I alle tilfældene var det bestemt, at Kommissionen skulle yde finansiel støtte til gennemførelsen af de pågældende programmer inden for rammerne af de frister, der var fastsat for hver kontrakt. Kommissionen har betalt alle sagsøgte acontobeløb for deres deltagelse.

Efter en kontrol, som Kommissionen gennemførte, fastslog den, at sagsøgte kun havde anvendt en del af den støtte, som var blevet udbetalt med henblik på gennemførelsen af det pågældende program. Kommissionen fastslog bl.a. følgende:

— For så vidt angår kontraktnummer COP 493 »Invite« havde Kommissionen betalt sagsøgte som koordinator af konsortiet et acontobeløb på 257 400 EUR. Sagsøgte foreholdes alene at have betalt de øvrige deltagere 79 062,70 EUR og have beholdt et beløb på 178 337,30 EUR, hvoraf alene 42 000 EUR var blevet anvendt til det pågældende program. Kommissionen udstedte et gældsdocument på 136 037,30 EUR i sagsøgtes navn.

— For kontraktnummer TR 1006 »Ausias« udbetalte Kommissionen til konsortiet, for den periode, hvorunder sagsøgte var medlem, et acontobeløb på 78 341,91 EUR. Kommissionen har fastslået, at alene 63 229,63 EUR blev anvendt af sagsøgte med henblik på det pågældende program og har udstedt et gældsdocument på 15 112,28 EUR i sagsøgtes navn.

— For kontraktnummer V 2043 »Artis« modtog sagsøgte, som deltager i det pågældende konsortium af Kommissionen, et acontobeløb på 62 621,86 EUR. Kommissionen vurderer, at alene 53 391,09 EUR er blevet anvendt med henblik på gennemførelsen af det pågældende program og har udstedt et gældsdocument på 9 320,77 EUR i sagsøgtes navn.

Kommissionen har under søgsmålet nedlagt påstand om betaling af de oven for nævnte skyldige beløb med tillæg af renter i henhold til de bestemmelser, der gælder for de pågældende kontrakter, altså de græske bestemmelser med hensyn til den første og anden kontrakt og de spanske bestemmelser med hensyn til den tredje kontrakt.

Sag anlagt den 25. april 2005 af Grether AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. april 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Grether AG, Binningen (Schweiz) ved lawyers V. von Bomhard, A. Pohlmann og A. Renck.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Crisgo (Thailand) Co., Ltd, Samutsakorn (Thailand).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Afgørelse truffet den 14. oktober 2004 af appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 250/2002-4 annulleres i dens helhed.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	Crisgo Co. Ltd.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket FL FENNEL for varer i klasse 3, ansøgningsnr. 903 922.
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Sagsøgeren.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	EF-ordmærket FENJAL for varer i klasse 3.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på indsigelsen.
Appelkammerets afgørelse:	Afslag på klagen.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 73 og 74 i Rådets forordning nr. 40/94. I denne sammenhæng har sagsøgeren anført, at appelkammeret har støttet dets afgørelse på forskellige nye argumenter og kendsgerninger, der ikke var fremlagt eller taget stilling til af parterne. Sagsøgeren har desuden anført, at den anfægtede afgørelse udgør en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 for så vidt som det i afgørelsen er fastslået, at der ikke var risiko for forveksling.

Sag anlagt den 2. maj 2005 af Bart Nijs mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-171/05)

(2005/C 182/71)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. maj 2005 anlagt sag mod Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber af Bart Nijs, Bereldange (Luxembourg), ved avocat Fränk Rollinger, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af den af Fortjenstudvalget ved Revisionsretten truffne afgørelse, hvorved sagsøgeren tildeles points for fortjeneste for bedømmelsesåret 2003.
2. Annullation af den kompetente ansættelsesmyndigheds afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklassen som revisor i 2004.
3. Annullation af sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2003.
4. Annullation af den af Appeludvalget ved Revisionsretten truffne afgørelse nr. 6/2004 af 26. oktober 2004 om stadfæstelse af sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2003.
5. Annullation af alle hermed forbundne og/eller efterfølgende aftaler.
6. Retten pålægger Revisionsretten at erstatte det tab, sagsøgeren har lidt, og tilpligter denne at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag, som ligeledes har anlagt sag T-377/04 (¹), har anfægtet Revisionsrettens afgørelser, hvorved han tillægges points for fortjeneste for forfremmelsesåret 2003, og hvorved der er sket udfærdigelse af hans bedømmelsesrapport for samme forfremmelsesår, samt afgørelsen om ikke at forfremme ham i 2004 til stillingen som revisor i den nederlandske oversættelsesafdeling.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende:

- at vedtægtens artikel 11a og principperne om omsorgspligt, god forvaltningsskik og ligebehandling er tilsidesat.
- at bedømmelsesproceduren er behæftet med fejl, for så vidt som den blev varetaget af tjenestemænd, hvis integritet er blevet anfægtet under den administrative procedure.
- at fristerne i forbindelse med bedømmelsesproceduren ikke er blevet overholdt.
- at der ikke i denne sag er foretaget en sammenligning af fortjenesterne i den nederlandske oversættelsesafdeling.
- at principperne om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat derved, at der ikke er sket meddelelse af de regler, der gælder for forfremmelsesproceduren for 2004.
- at der i denne sag er sket magtfordrejning.

(¹) Sag T-377/04, Nijs mod Revisionsretten (EUT C 284, af 20.11.2004, s. 26).

Sag anlagt den 27. april 2005 af Martine Heus mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-173/05)

(2005/C 182/72)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. april 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Martine Heus, Anderlecht (Belgien), ved avocat Lucas Vogel.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. januar 2005 om afslag på den klage, sagsøgeren indgav den 18. oktober 2004 over den afgørelse af 19. juli 2004, som blev truffet af formanden for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/PC/04 og hvorved sagsøgeren blev nægtet adgang til nævnte udvælgelsesprøve.
2. Om fornødent: annullation af nævnte afgørelse truffet den 19. juli 2004 af formanden for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/PC/04.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren blev nægtet adgang til udvælgelsesprøve KOM/PC/04 med den begrundelse, at hun ikke opfyldte den krævede betingelse om fem års tjenesteanstigning i Kommissionen eller i en anden institution, hvorved udvælgelseskomitéen ikke tog hensyn til de arbejdsperioder, hun havde haft i Kommissionen som vikar.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 27 og 29, stk. 1, samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn derved, at de anfægtede afgørelser og meddelelsen om udvælgelsesprøven, i hvert fald således som disse fortolkes af ansættelsesmyndigheden, indebærer, at sagsøgeren udelukkes af grunde, der alene beror på hendes tidligere tjenstlige status (kontraktansat og ikke fastansat).

Sagsøgeren har ligeledes anført, at princippet om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat derved, at de omtvistede kriterier gør det muligt for andre ansøgere at få adgang til udvælgelsesprøven, skønt de har ringere kvalifikationer eller kortere erhvervs erfaring ved Kommissionen.

Sag anlagt den 28. april 2005 af Pia Landgren mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut

(Sag T-180/05)

(2005/C 182/73)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 28. april 2005 anlagt sag mod Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut af Pia Landgren, Torino (Italien), ved avocat Marc-Albert Lucas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af den af den forhenværende direktør for Erhvervsuddannelsesinstitutet truffede afgørelse af 25. juni 2004 om afskedigelse af sagsøgeren.
2. Om fornødent: Annullation af den af direktøren for Erhvervsuddannelsesinstitutet truffede afgørelse af 19. januar 2005 om afvisning af sagsøgerens klage af 27. september 2004 over førnævnte afgørelse af 25. juni 2004.
3. Erhvervsuddannelsesinstitutet tilpligtes i erstatning for det økonomiske tab, sagsøgeren har lidt som følge af de omtvistede afgørelses ulovlighed, at betale hende et beløb svarende til den løn og pension, hun ville have oppebåret, såfremt hun kunne have fortsat sin karriere i Erhvervsuddannelsesinstitutet frem til det fyldte 65 år, med fradrag af den afskedigelsesgodtgørelse og de arbejdsløshedsdagpenge samt den pension, hun har modtaget eller vil modtage som følge af sin afskedigelse.
4. Erhvervsuddannelsesinstitutet tilpligtes i erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren har lidt som følge af den omtvistede afgørelses ulovlighed, at betale hende et beløb, hvis størrelse fastsættes af Retten.
5. Erhvervsuddannelsesinstitutet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ifølge sagsøgeren har Erhvervsuddannelsesinstitutet ikke godtgjort, at begrundelsen for afgørelsen om afskedigelse er lovlig, især når henses til, at afgørelsen er i klar modstrid med sagsøgerens bedømmelsesrapport for bedømmelsesåret 2003.

Sagsøgeren har ligeledes anført, at den egentlige begrundelse for afskedigelsen er åbenbart ulovlig og i strid med tjenestens interesser, da den hviler på en forudgående aftale, hvorefter sagsøgeren skulle forlade Erhvervsuddannelsesinstitutet efter den 31. december 2003.

Sagsøgeren har desuden anført, at den omtvistede afgørelses begrundelse er ulovlig og vilkårlig, såfremt departementschefens afvisning af at beholde hende i afdelingen er baseret på de negative bedømmelser, hun tidligere har været genstand for.

Endelig har sagsøgeren anført, at der ikke foreligger nogen begrundelse, at princippet om omsorgspligt og hendes ret til kontradiktion er tilsidesat, samt at der er anlagt åbenbart urigtige skøn, såfremt departementschefens nævnte afvisning og/eller afskedigelsen hviler på en utilstrækkelig faglig indsats i EECA-departementet eller mere generelt.

Sag anlagt den 4. maj 2005 af Dypna Mc Sweeney og Pauline Armstrong mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-184/05)

(2005/C 182/74)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Dypna Mc Sweeney, Bruxelles, og Pauline Armstrong, Overijse (Belgien), ved advocats Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af afgørelserne af 6. og 7. september 2004 om ikke at give sagsøgerne adgang til udvælgelsesprøve EPSO/C/11/03.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne deltog i udvælgelsesprøve EPSO/C/11/03, som blev afholdt med henblik på oprettelse af en reserveliste af engelsksprogede sekretærer i lønklasse C5/C44. Udvalgelseskomitéen for udvælgelsesprøven besluttede at udelukke dem fra nævnte udvælgelsesprøve med den begrundelse, at deres eksamensbeviser ikke svarede til det niveau, der var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet anført, at udvalgelseskomitéens afgørelse er i strid med meddelelsen om udvælgelsesprøven og baseret på et åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 2. maj 2005 af Joël De Bry mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-188/05)

(2005/C 182/75)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Joël De Bry, Woluwé-St-Lambert (Belgien), ved advocats Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis og Etienne Marchal, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af Kommissionens afgørelse om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for 2003.
2. Kommissionen tilpligtes at betale et symbolsk beløb på 1 EUR, idet Retten anmodes om at forhøje beløbet under sagen, samt sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet først anført, at der forelå en objektiv interessekonflikt hos bedømmeren, der er i samme lønklasse som ham.

Sagsøgeren har desuden anført, at der er anlagt urigtige skøn ved bedømmelsen af hans fortjenester, og gjort gældende, at der ikke er sammenhæng mellem kommentarerne og de points, han blev tildelt.

Endelig har sagsøgeren anført, at der er sket tilsidesættelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43 og af de formål og hensigter, der blev tilstræbt ved indførelsen af et nyt system centreret omkring karriereudvikling, samt at begrundelsespligten, hans ret til kontradiktion og vedtægtens artikel 26 er tilsidesat.

Sag anlagt den 4. maj 2005 af Usinor mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-189/05)

(2005/C 182/76)

(Det sprog, stævningen er affattet på: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. maj 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af selskabet Usinor, med hjemsted i Paris, ved advokat Patrice de Candé.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Afgørelse truffet den 10. februar 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked annulleres.
2. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket:	CORUS UK Limited.
EF-varemærket, der søges registreret:	Ordmærket »GALVALLOY« — ansøgning nr. 796 557 indgivet for varer i klasse 6 (stålplader og -bånd osv.).
Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Sagsøgeren.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Det nationale ordmærke »GALVALLIA« for varer i klasse 6 (stålplader og -bånd osv.).
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på registrering.
Appellkammerets afgørelse:	Annulteration af Indsigelsesafdelingens afgørelse.
Søgsmålsgrunde:	Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1-36).

Sag anlagt den 10. maj 2005 af Viviane Le Maire mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-191/05)

(2005/C 182/77)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Viviane Le Maire, Evere (Belgien), ved avocats Gilles Bounéou og Frédéric Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annulteration af den stiltiende afgørelse af 5. september 2004, hvorved Kommissionen afslår at yde sagsøgeren dagpenge efter hendes indtræden i tjenesten.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren i denne sag har anfægtet ansættelsesmyndighedens afslag på at yde hende de i artikel 10 i vedtægtens bilag VII fastsatte dagpenge. Det fremgår af de dokumenter, der er bilagt stævningen, at afslaget er begrundet i, at den i denne bestemmelses stk. 2, litra a), omhandlede periode på 120 dage i det foreliggende tilfælde er overskredet.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort gældende:

- At der er sket tilsidesættelse af artikel 10 i vedtægtens bilag VII, i de affattelser af vedtægten, der finder anvendelse før og efter den 1. maj 2004, idet hun fra administrationens side er blevet mødt med krav, som ikke er indeholdt i bestemmelsen.
- At principperne om god forvaltningsskik, om forbud mod usaglig sagsbehandling og om magtmisbrug er tilsidesat, idet der over for sagsøgeren er stillet krav om, at hun fremlægger bevis for leje af et hus.
- At forpligtelsen til at begrunde retsakter er tilsidesat.
- At principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling er tilsidesat.
- At omsorgspligten er tilsidesat.

Sag anlagt den 13. maj 2005 af Mebrom NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-198/05)

(2005/C 182/78)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 13. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Mebrom NV, Rieme-Ertvelde (Belgien) ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Som følge af at Europa-Kommissionen ikke har etableret en ordning, der gjorde det muligt for sagsøgeren at indføre methyl bromid i januar og februar 2005, tilpligtes Kommissionen at betale det i denne stævning anførte beløb til sagsøgeren til erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt, eller ethvert andet beløb, som måtte blive godtgjort af sagsøgeren under denne sag eller fastsat af Domstolen ret og billighed.
- Subsidiært: Domstolen træffer ved en foreløbig kendelse afgørelse om, at Europa-Kommissionen skal erstatte det tab, der er lidt, og parterne pålægges inden for en rimelig frist fra kendelsens afsigelse at fremlægge talmæssig dokumentation for det erstatningsbeløb, de måtte blive enige om, og såfremt der ikke kan opnås enighed, pålægges parterne inden for den samme frist at fremsætte deres krav støttet på detaljeret talmæssig dokumentation.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en rente på 8 % pro anno fra tabets opståen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en rente på 8 % eller en anden af Domstolen fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger og udgifter i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren indfører methyl bromid (MBr) til EU. Methyl bromid er et kontrolleret stof i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (⁽¹⁾). Sagsøgeren har anført, at selskabet derfor kun kan indføre methyl bromid, hvis det fremlægger en importlicens og den tildelte nominelle tolv måneders importkvota, som skal fastsættes af Kommissionen hvert år.

I stævningen har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for det tab, selskabet hæver at være blevet påført som direkte konsekvens af, at Kommissionens ulovligt har undladt at etablere en ordning som anført i artikel 6 og 7 i forordning nr. 2037/2000, der kunne have gjort det muligt for sagsøgeren at opnå importlicenser og -kvoter med henblik på indførsel af methyl bromid til Den Europæiske Union i januar og februar 2005.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 6 og 7 i forordning

2037/2000, som pålægger Kommissionen at tildele licenser og kvoter for hver tolv månedersperiode efter 31. december 2003. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og princippet om »påpasselighedspligt« (duty of care), hvorefter Kommissionen skal handle agtpågivent, uafhængigt og i rette tid, samt retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning.

Sagsøgeren har anført, at det tab, selskabet har lidt som følge af Kommissionens ulovlige adfærd, består af den fortjeneste, som sagsøgeren ville have opnået ved indførsel og efterfølgende salg af methyl bromid i de pågældende to måneder.

(¹) EFT L 244, s. 1.

Sag anlagt den 19. maj 2005 af Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19. maj 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Nalocebar — Consultores e Serviços Lda., Funchal (Madeira), ved advokater G. Pasquarella og R.M. Pasquarella.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Limiñana y Botella, S. L., Monforte del Cid, Alicante (Spanien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 18. marts 2005 af Harmoniseringskontorets Første Appelkammer (sag R 646/2004-1) annulleres, idet det fastslås, at figurmærket, som af sagsøgeren blev anmeldt den 12. juli 2000 og offentliggjort i EF-varemærketidende nr. 103/01 af 3. december 2001, er lovligt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøgeren om EF-varemærket:	Big Ben Establishment Ltd. Ansøgeren i denne sag er køberen af den af Big Ben Establishment indsendte registreringsansøgning.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »Limoncello di Capri« for varer i klasse 30 (konditorivarer m.m.), 32 (frugtsaft og andre drikke fremstillet på basis af citron og indeholdt i klasse 32) og 33 (citronlikører).
Indehaveren af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Limiñana y Botella S.L.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Spansk ordmærke LIMONCHELO for varer i klasse 33.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på varemærkeansøgningen.
Appelkammerets afgørelse:	Afslag på klagen.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ EFT L 11, 14.1.1994, s. 1.

Sag anlagt den 26. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved avvocato dello Stato Paolo Gentili.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagens genstand er Kommissionens beslutning K(2005) 591 endelig udg., hvorved to italienske skatteretlige foranstaltninger til fordel for selskaber, som opnår børsnotering inden for den i de samme foranstaltninger nævnte perioder, erklæres uforenelige med artikel 87 EF som statsstøtte. Disse foranstaltninger består i en nedsættelse for tre år af indkomstskatteprocenten og i udelukkelse fra den skattepligtige indkomst af de udgifter, der er forbundet med børsintroduktion af selskabet.

Ifølge Kommissionen er de pågældende foranstaltninger selektive, fordi de kun begunstiger de selskaber, som opnår børsnotering i den periode, der er angivet i de italienske bestemmelser, under udelukkelse af de selskaber, der allerede er børsnoterede, og dem, der vil kunne blive børsnoterede i andre perioder; foranstaltningerne kan dermed ikke anses for forenelige, fordi de ikke falder ind under nogle af de tilfælde, der nævnes i artikel 87, stk. 2 og 3, EF.

Den italienske regerings søgsmål er for det første rettet mod beslutningen ud fra et processuelt synspunkt, fordi Kommissionen har indledt proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF uden forud at drøfte foranstaltningerne med den interesserede medlemsstat.

For det andet har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger vedrørende en tidligere, i det væsentlige tilsvarende foranstaltning, som Italien indførte i 1997.

For det tredje bestrider sagsøgeren, at foranstaltningerne er selektive. De henvender sig faktisk til en potentielt ubestemt kreds af adressater. Desuden står foranstaltningerne i sammenhæng med skattesystemet som helhed, fordi de tager hensyn til den omstændighed, at et selskab, der for nylig er blevet børsnoteret, for at opnå notering må afholde meget betydelige udgifter, som sætter det i en situation med reduceret indkomstmæssig kapacitet i forhold til dels ikke-noterede selskaber, dels selskaber, som allerede har været noteret i nogen tid og derfor har kunnet afskrive omkostningerne i forbindelse hermed. Den tidsmæssige begrænsning skyldes forpligtelsen til at opnå balance og foranstaltningens forsøgskarakter. Denne omstændighed kan således ikke i sig selv gøre en foranstaltning selektiv, som efter sin art ikke er det.

For det fjerde har sagsøgeren bestridt, at Kommissionen har godtgjort, at foranstaltningen er egnet til at fordreje konkurrencen og at påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

For det femte og sidste har sagsøgeren anført, at foranstaltningen, hvis den anses for støtte, er forenelig med fællesmarkedet efter artikel 87, stk. 3, litra c). Den er nemlig en investeringsstøtte, ikke en driftsstøtte, og står i sammenhæng med det særlige økonomisk-politiske formål at fremme børsnotering af selskaber, som gavner systemets effektivitet, gennemsigtighed og konkurrencedygtighed.

Sag anlagt den 31. maj 2005 af Mebrom NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-216/05)

(2005/C 182/81)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 31. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Mebrom NV, Rieme-Ertvelde (Belgien), ved lawyers C. Mereu og K. Van Maldegem.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning A(05)4338 — D/6176 af 11. april 2005 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at tildele Mebrom NV en tolv måneders kvote i medfør af artikel 7 i forordning nr. 2037/2000.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren indfører methylbromid (MBr) til EU. Methylbromid er et kontrolleret stof i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget. (1) Ved dette søgsmål begærer sagsøgeren, at Kommissionens beslutning om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning om tildeling af en kvote for indførsel af methylbromid til Den Europæiske Union til kritiske anvendelser i 2005 annulleres.

Til støtte for sine påstande gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen nægtede sagsøgeren retten til tildeling af en tolv måneders indførselskvote for indførsel af methylbromid til EU i 2005. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen anvendte de relevante retsregler åbenbart urigtigt. Ifølge sagsøgeren tilsidesatte Kommissionen endvidere artikel 7 i forordning nr. 2037/2000, der, ifølge sagsøgeren, tildeler denne en udtrykkelig ret til at opnå en tolv måneders methylbromidkvote for 2005. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen handlede uden for sin kompetence i henhold til artikel 7 i forordning nr. 2037/2000. Endelig gør sagsøgeren gældende, at retssikkerhedsprincippet er blevet tilsidesat, idet Kommissionen ikke har etableret en ordning vedrørende indførselskvoter, der er forudsigelig for dem, der er underlagt ordningen og idet Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens berettigede forventning om at opnå en indførselskvote i henhold til artikel 7 i forordning nr. 2037/2000, Kommissionens meddelelse til importører i juli 2004 (2) og en e-post meddelelse af 10. december 2004

fra Kommissionen til sagsøgeren, der bekræftede at sagsøgerens indførselskvote for 2005 var undervejs til at blive meddelt denne.

(1) EFT L 244, s. 1.

(2) Kommissionens meddelelse til importører i Den Europæiske Union af kontrollerede stoffer, der nedbryder ozonlaget, i 2005 vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EUT 2004 C 187, s. 11).

Sag anlagt den 7. juni 2005 af Bustec Ireland Limited Partnership mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-218/05)

(2005/C 182/82)

(Det sprog, stævningen er affattet på: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. juni 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Bustec Ireland Limited Partnership ved abogados Enrique Armijo Chavarri og Antonio Castán Pérez-Gómez. Den anden part i sagen for appelkammeret var Mustek, S.L.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Afgørelse truffet den 22. marts 2005 i sag R 1125/2004-2 annulleres.
2. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

EF-varemærket, der søges registreret: Figurmærket »BUSTEC« — ansøgning nr. 1644939 for varer i klasse 9, 35 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Mustek, S.L.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:

Det spanske ordmærke »MUSTEK« (nr. 1550684) for varer i klasse 9.

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Indsigelsen tages til følge.

Appelkammerets afgørelse:

Klagen afvises, da klageren ikke havde indgivet en skriftlig begrundelse for klagen inden for fristen på fire måneder i artikel 59 i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾.

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af retten til kontradiktion og urigtig fortolkning af artikel 59 i forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Slettelse af sag T-347/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/83)

(Processprog: fransk)

Ved kendelse af 24. maj 2005 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-347/04, Pascal Millot mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Slettelse af sag T-453/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/84)

(Processprog: ungarsk)

Ved kendelse af 27. maj 2005 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-453/04, Péter Lesetár mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 57 af 5.3.2005.

Slettelse af sag T-14/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/85)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse af 25. maj 2005 har formanden for Fjerde Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-14/05, Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

Slettelse af sag T-122/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/86)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 24. maj 2005 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at Marenzi Privatstiftung skal slettes af listen over sagsøgere i sag T-122/05, Benkö m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

III

(Oplysninger)

(2005/C 182/87)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 171 af 9.7.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 155 af 25.6.2005

EUT C 143 af 11.6.2005

EUT C 132 af 28.5.2005

EUT C 115 af 14.5.2005

EUT C 106 af 30.4.2005

EUT C 93 af 16.4.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
